

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 13. sz.
2006. ÁPRILIS
(LXXVII. évf. 15.819 sz.)

A SZERKESZTŐ ÜZENI

“Ne sajnáld az időt arra, hogy szembenézz önmagaddal,
és megmérjed tetteidet.

A földi élet rövid arra, hogy önzők legyünk,
s nincs idő arra, hogy magunkkal törődjünk!” (Ír áldás) (bb)

A jelen számunkkal az AMH elkezd második évét. Itt az ideje tehát, hogy - mint szerkesztőnek - talán jobban mint valaha igyekeznem kell rátalálni a hangra, a *mot juste*, a “találó szóra”, amely pontosan kifejezi mondanivalómat.

Úgy érzem, nyertünk. Nyertünk, mert egy már az indulástól kezdve igen nehéznek ígérkező feladattal megbirkóztunk. A vélemények eltérhetnek, hogy ez mennyire jól vagy kevésbé jól sikerült. Azonban már a pusztán létezésünk, fennállásunk ténye - siker. Úgy vágtunk neki, hogy ne legyen más mint siker. Ezt elértük.

Már előzőleg mondtuk: a tavaly márciusi újszülött a bécipőit folyamatosan kinőtte és lassan “kész fiatalemberré vedlett”... Ez lehetővé vált, mert az év folyamán kiderült, hogy nem cápától hemzsegő hullámok közé ugrottunk fejést, és nem ellenséges aknaföldeken át kellett haladnunk, hanem csak baráti biztatással és a viszály teljes hiányával szembesülünk.

Most ezért **elérkezett a köszönetek ideje**. Mert az, hogy idáig eljutottunk, sok tényező összejárásából. Az első év letelte **kötelez** a köszönetekre mindazok iránt, akik végigkísértek bennünket ezen az úton, hiszen nélkülük nem tudnánk felmutatni az eredményt.

* Elsősorban köszönet illeti **Alapító Védnökeinket**, akik előlegezett bizalma és bőkezűsége lehetővé tette az indulást. Név szerint felsoroltuk őket minden számunkban, mert ennél sokkal többet nem tehetünk értük - de kevesebbet sem!

* Köszönet ezen kívül az év folyamán **önként jelentkező adományozóknak**. Adományukat megelégedésük jeléül vettük. Támogatásuk szerfölött serkentőleg hat és lendít az újság nehéz anyagi helyzetén.

* Köszönet illeti az **Olvasókat**, akik előfizetésükkel hozzájárulnak a lap anyagi fönntartásához. (Hadd jegyezzem meg egész halkan: jó volna, ha minden lelkes és elismerő Olvasó előfizetővé válna és nem úgy jutna az újsághoz, hogy kölcsön kéri! **Kevesen vagyunk**, és a kolónia minden egyes tagjának hozzájárulására igen nagy szükség van.)

2. évfolyam

Ne törődj most vele,
Kicsi vagy nagybetű.
Sok fénykép, hosszú cikk
És régi keletű.

Meg kell újítanod
Az előfizetést.
Most az újság célját,
Ne az összeget nézd.

Minden kezdet nehéz,
Nagyon régi közhely.
Most van rád nagy szükség,
Ehhez nem fér kétely.

Szedd össze hát magad
Meg a filléreket,
Legyél első közt ki
Újra előfizet.

(Vasi Álmos, 2006. február)

Külön kiemelés érdemelnek a **külföldi előfizetőink** (Brazília, Európa, Mexikó, Peru, Uruguay, USA), akik megható tá-

mogatása óriási buzdítást jelent! Egyből úgy érezzük, hogy a közülünk „elszár-mazottakkal” és a távoli barátokkal ilyen módon fennáll a kapcsolat. Köszönet érdeklődésükért!

* Köszönet a **hirdetőinknek!** A mi esetünkben, a lapunk hasábjain közzé tett hirdetés nem kimondottan kereskedelmi előnyt jelent a hirdető számára, hanem ezen felül és ezen túl a bizonyosságot, hogy támogatja Dél-Amerika utolsó magyar nyelvű nyomtatott újságját. És ez kifejezetten érdem!

* Nyilvános köszönet jár a **munkatársaknak**, akik olykor kissé háttérbe szorulnak: az irodavezető Bonapartianné Trixi és a számvizsgáló Terek Zsófi, valamint a fontos szerepet betöltő pénzeszedő, Alejandra Argüello. Ki kell említenem, hogy Trixi munkája oly szerzteágazó, hogy nem könnyű az aprólékos felsorolás és bizonyosan tökéletlen, jóllehet célszerű lefektetni: telefonszolgálat, előfizetések nyilvántartása, új előfizetők és hirdetők toborzása, levélírás, tördelés, a nyomda intézése, a postázás, a szerkesztővel való állandó érintkezés és eszmecsere, a folyó könyvelés előkészítése és egyeztetése Zsófi-val - és sok egyéb teendő, amit mindig szorgalmasan és készségesen végez. Zsófinak köszönhetően a számok pedig mindig „átlátszóan” előttünk lehetnek. Szerény modora ne csapjon be senkit! A legnagyobb pontossággal és hozzáértéssel végzi el a reábizott kényes föladatát, és szakszerűen fekteti föl a számokat. Alejandra kedves lényét pedig már sokan dicsérték - akár telefonilag, akár személyesen érintkeztek vele. Ritkaságszámba megy egy népszerű pénzeszedő! Mi pedig szerencsések vagyunk egy ilyen megbízható személlyel kiegészíteni a munkagárdát.

Képtelenség lenne olajozottan továbbvinni az újságot ilyen munkatársak nélkül!

* Szándékosan utoljára hagytam a felsorolásomban a kiváltképpen fontos tényezőt: **a szellemi munkatársakat**, bedolgozókat. Ő általuk érhető el, hogy lapunk sokszínű és sokoldalú legyen, az ő írásaik és képanyaguk által teszik lehetővé azt, hogy sokfajta érdeklődési kör és különböző igény kielégíthető. Ahogy Flórián Tibor egyik látogatásakor mondta itt: „Minden írásban van valami aranypor”. De még fontosabb pontosítani, hogy mindenki önkéntesen és önzetlenül vállalja az együttműködést! Ez, gondolom, párját ritkító jelenség a világon.

Szeretném ezen a helyen megnevezni az elmúlt év folyamán a segítséget-nyújtókat. Elsősorban azokat, **akik állandó jelleggel küldték be írásaikat:** Barkuti Jenő (MO), Bonczos Zsuzsa, Borbándi Gyula (Ném.o.), Emődyné Bernáth Anikó (MO), Pillerné Tirczka Éva (Brazília), Stirling György (MO), Székács Miklós, Zólyomi Kati. „Udvari fényképészünk” Jakab Nándor egész év alatt hűségesen és szakszerűen működött. A frissen tisztsgét fölvevő „Udvari bárd” Vasi Álmos pedig, reméljük, sok párbeszédet folytat ezentúl is Privát Műzsájával, hogy több ízben megszálhassa az íhlet és így élvezhessük kitűnő képességeit.

És végezetül köszönet itt ama buzgó és **kedves együttműködőknek**, akik hozzájár-

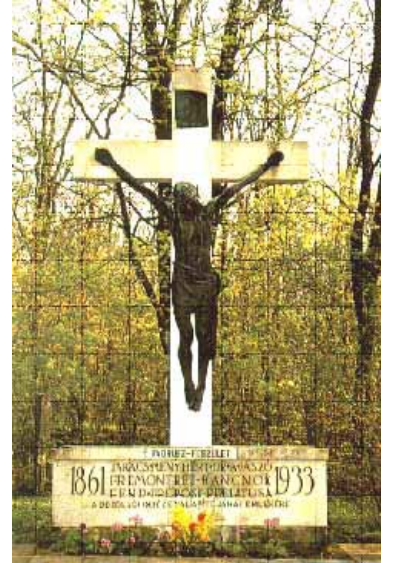
ulásukkal **alkalmilag** gazdagították a lapot az elmúlt év alatt; Victoria Adramelech, Apor Klára, Alejandra P. Argüello, Bárány Béla atya, Becske Gábor (Santa Fe), Besenyiné Vác Zsuzsi (Bariloche), Dr. Bingert Iván, Bobrik György, Bonapartian Dani, Bonapartian Edí, Botka Erzsébet (Bözi), Boyné Rábai Katalin, Collia Alex, Czanyó Adorján, Deák László (MO), Zuleika N. Dergan Pereira (Uruguay), Dömötör Gábor (USA), Erdey Zoltán, Fernando és Andrés Faragó, Rafael Ferreyra, Filipánics Lily (Córdoba), Fóthy István, Fóthy Zsuzsi, Fóthyné B.K. Judith, Gáspár Gergő (jelenleg Mendoza), Gorondiné Haynal Edith, Gorondiné Meleg Judit, Gröber Liza, Haller Ines, Alejandro Hegedűs, Honfi János Győző, Ispánky Gyuláné Zsuzsa (MO), Jakab Nándor, Józsa Mátyás nagykövet, Kalmár András, Kerekes Marci, Keve László, Kiss Péter és Márta, Kolumbán Sándor (Erdély), Komlós Attila (MO), Kurucz László, Lajtaváryné Benedek Zsuzsanna, Lomniczy József, Lovrics János Ferenc, Makkos Erzsébet, Nagy Ildikó (USA), Dr. Némethy Kesseri Judit (USA), Pápai Szabolcs (USA), M. Párvy Kornélia (Plátanos), Fábrián Persic, Arq. Póka Gábor (Paraguay), Arq. Redl Isabel, Retezár Mónica (Bariloche), Marta Romano, Sheelagh Langford de Salas, Schirl Pál, Sebess Mariana, Sebess Péter, Soós József (USA), Süllős Lenke, Szabó Éva, Szekeres Zsuzsanna (Fr.o.), Szeley Cynthi, Szentiványi Miklós, Szönyi Ferenc (MO), Tóth Gergely (USA), Nt. Tóth Kristóf, Ughy Viktor, Varga Attila (MO), Vattay Miklós, Várszegi Henriette, Vernarsky László (Kanada), id. Zaha Sándor, Zaha Tamás, Zahané Lomniczy Alexandra.

* **Azonban még itt sincs vége a köszöneteknek.** Az újságot a kezük közt tartók közül nem is tudhatják, hogy van néhány kedves barát “helyben” Magyarországon, akik odaadással segítenek abban, hogy a termék rendszeresen, hibátlanul, szépen, színesen fölkerüljön a honlapokra:

- Az **Országos Széchényi Könyvtár** Magyar Elektronikus Könyvtár Osztályában Moldován István és Csáki Zoltán fáradhatatlanok az időnként (főleg az elején!) föllépő technikai problémák megoldásában (<http://epa.oszk.hu/amh>).

- A **Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége (LAMOSZSZ)** magyarországi képviselője, az itt köztünk született Benedek László mindent megtesz, hogy fönt legyünk a honlapon (www.lamoszsz.hu/amh) és neki köszönhetjük a feltöltést és az együttműködést a **Hungarian Human Rights Foundation** / Hámos László honlapjával is, ahol csakis jóindulattal és segítőkészséggel találkoztunk a felelősök részéről, és ahol szintén látható az AMH (www.hhrf.org/amh). Megkérjük a nevezetteket, hogy fogadják munkájukért szívből eredő hálánkat!

Am nem állhatunk le! Törekednünk kell továbbra is. A jelen szám új fejléccel köszönti az Olvasót, (hála Honfi Juló Budapestről ajándékként jött alkotásának!). A két emberünk stilizált logó-változata szépen szimbolizálja egybeolvadt kulturális és nyelvi kettősségünket. Mert megvan bennünk a magyar rész, erősen, de ugyanakkor ráragyog, bevilágít az argentin napsütés!

Godólló Fadrusz-Feszület

“A történelemben egymást érik a fordulatok és a forradalmak - mert egy sem teljes, egy sem maradandó. A Húsvét, a Föltámadás volt az egyedüli és valóságos forradalom. Azért, mert nem a felszín, a gazdasági, vagy uralmi problémák ellen irányult, hanem mindezek gyökere, oka és forrása, a bűn ellen. Jézus perében és kihalálában magára vette a legförtelmesebb bűnöket, ártatlan béketűrésében elemészttette őket, és harmadnapra legyőzte a bűn fiát. Tudjuk, hogy az ember igazi gondja a halál, az örökléért adná a leggazdagabb diktátor is pénzét-hatalmát, mégis a múlandóért küzdünk-zendülünk. Vakok volnánk? Vagy mostantól másként lesz?”

/Czakó Gábor: Forradalom/(bb)

Reményik Sándor:

KÖSZÖNÖM URAM...

Köszönöm, Uram, hogy tiszta a szemem,
S látom ragyogni arcodat.
Köszönöm, hogy erős a lelkem
S tudom harcolni harcodat.
Köszönöm, hogy tudlak szeretni,
Köszönöm, hogy hitem erős.
Köszönök mindent, mindent Uram,
A sok tavaszt, lepkét, búzavirágot,
Köszönöm a dalt, életet, álmod.
Köszönöm, hogy végig nyém voltál,
Köszönöm a Tábor és Golgotát,
Köszönöm Emmauszt és Betániát.
Ha elmegyek, Uram, mindent megköszönök,
S megcsókolom szentséges kezed,
Mely átkarolva tartott a viharban,
Védett és el nem eresztett.
Köszönöm, hogy oly sok szerető szívet adtál,
Vendégséget szentelt oltárodnál.
Köszönöm, melyben eljössz: a Percet,
S mit letűznek fölém: a Keresztet.

Ilyen értelemben igyekszünk megfelelni helybeli és másfajta híryanaggal a kolónia elvárásainak, hogy kielégítően szolgáljuk közösségünket továbbra is.

Egyéb újításokhoz tartozik az is, hogy az utolsó oldalon szereplő intézményeink jegyzékét átcsoportosítva tömörítettük és áttekinthetőbb formában tesszük közzé. Így értékes hely szabadult föl, amelyen újabb szükséges szolgáltatásként megindítjuk az apróhirdetések rovatát, fölöttebb jutányos áron. Reméljük közösségünk elni fog ezzel az újabb hasznos lehetőséggel.

Köszönjük az eddigi **Olvasóleveleket**, várunk minél több további hozzászólást!

Haynalné Kesseri Zsuzsanna

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

A január-februári számban különösen megfogott Ilona néni története. Párját rikító nehéz küzdelmes életet tudhat maga mögött. Bizony így van ez, a nők sokkal erősebbek, mint a férfiak... A magyar női életsorsokból regényeket lehetne írni. Akik itthon maradtak, azok se „panaszodhatnak”. Szüleimnek egy három hengerszékes malmuk volt - ami akkor igen nagy bűnnek számított - aztán 1953-ban államosították. Apámat elvitték mint kizsákmányoló kapitalistát. Bennünket (anyámat és testvéreimet) „belakoltattak” egy pajtába - s jött a tél... Gondolhatja, milyen teher nehezedett anyámra. Egyedül egy pajtában, két gyerekkel, élelem nélkül. Már kétszer hozzáfogtam, hogy megírom történetünket, de még nem került rá sor.

Baráti üdvözléssel,

Barkuti Jenő, Bátaszék

Zsuzsókám!

Gratulálok a legutóbbi kiadványhoz, megint nagyon érdekes és értékes olvasmányokat és cikkeket tartalmaz, a színvonala kitűnő. Külön köszönet, hogy a katolikus egyháznak is helyet adott. A Petőfi versekről nem is beszélve. Az olvasói levelek pedig önmagukért beszélnek. Szeretettel,

Rábai Kati

Kedves Zsuzsó!

Köszönöm híreit. Az újságba egyelőre a következő híreket tudom leadni:

1) Miután a bogotai és limai nagykövetségek rövidesen újból megszűnnek, Magyarországnak az andeszi országokban nem marad hivatalos képviselete. Ezért Magyarország, kinevezte a spanyolországi volt nagykövetet, Dr. Varga-Koritár Pált, mint az andeszi országokra felelős nagykövetet, de budapesti székhellyel. Egy hivatalos konzult küldenek ki caracasi székhellyel, aki látogatni fogja az andeszi országokban lévő tiszteletbeli konzulokat.

2) A caracasi tiszteletbeli főkonzulátus október hónapra nagy megemlékezési ünnepséget tervez:

a) Egy nagyszabású festménykiállítás a Venezuelában élő és már nem élő művészek munkáiból. Ismertebbek ezek között Rác és Petrovszky Iván, majd Tóth István szobrász is szerepel, akinek a képeik igen magasra vannak értékelve a nemzetközi képárverésen.

b) Október 23-án egy nagy hangversenyt a Teresa Carreño 2200 személyes színházában. A nemzetközi híru venezuelai Gabriela Montero fogja Liszt első zongoraversenyét játszani a caracasi szimfonikus zenekar kíséretével, utána Bartók és Ligeti számokat.

c) A magyar közösség fel fogja avatni Caracas legszebb városrészében - Chacaoban - a „Plaza Hungria” teret, amelyre emlékművet emelnek az 1956-os Forradalom megemlékezésére. Kezeit csókolja

Fenjves János,

venezuelai tiszteletbeli konzul

(A Buenos Aires-i magyar közösség már találkozott Dr. Varga-Koritár Pállal, és Gabriela Montero ifjú zongoristának művészetét pedig már tavaly is élvezhettük és megcsodálhattuk a Teatro Colónban! Köszönjük a híreket!)

Kedves Zsuzsó!

Mindig nagy öröm számomra újságod megérkezése. Köszönöm, hogy gondolsz rám.

Úgy látom, kezd kialakulni a lap „profilja”. A sok kép is igen érdekessé teszi. Lányaim (a Larroude lányok a cserkészeten keresztül ismertek meg minket. Szerk.) mindig végigböngészik, és találnak régi ismerősöket. A kétnyelvűség is nagyon jó ötlet. Így be lehet vonni azokat is, akik nem tudnak jól magyarul olvasni.

Szeretettel üdvözöllek

Saáry Éva, Lugano

Tisztelt Szerkesztőség!

Trixi váratlan látogatásával egy olyan napot szereztem nekem, amit soha nem fogok elfelejteni. Olyan szeretet és életerő sugárzik belőle, ami 16 évvel ezelőtt is csodálatra méltó volt, pláne a karácsonyi vásárok alkalmával, amiben nekem is részem volt. (Mindnyáján emlékszünk Magda gyönyörű kiállított művészi tárgyaira! Szerk.)

Fiatal újságotok talán nem is hiszitek, milyen óriási értéknek számít a magyar emigrációs életben.

Napjaimat boldoggá teszem, most nem a porcelánok magyaros festésével, de a nagy gobelin képeimet a szeretett magyaros min-

tával tervezve. Az éltet, amikor a közönség itt a hotelban megcsodálja és kérdezi, mit jelképez ez a szokatlan munka? Lelkemet örömmel tölti el, hogy kiejthetem előttük: „magyar”...

A másik, ami lelkeimet táplálja: a magyar újság létrejövése, fiatal erőtlők és a szeretet, ami bennetek él. A kis és nagycserkész élet nagy segítséget ad a nevelésben. Ezt minden szülő elismerheti, mint én is, aki lányaim és fiam értékét is annak köszönhetem.

Nem kevés magyarnak az emigrációs életből ez az újság életre keltést jelent. Nekem 85 éves koromban erőt ad és szeretném még sokáig élvezni.

őzv. Albertné, Bíró Magda, Ostende

Tisztelt Szerkesztő Asszony, Kedves Zsuzsó!

Nagy örömet szerez nekem és együttesemnek azzal, hogy újságunkban megint teret adnak nekünk. Izgalommal várjuk a márciusi lapszámot, s előre megköszönöm, hogy azt elküldi nekem.

Attól kezdődően, hogy közel húsz éve a magyar néphagyomány szolgálatában álló, autentikus magyar népzenei játszó Rezeda együttesünk hozzáértő szakemberek minősítése által is a legjobbak közé sorolható, azóta fontosnak tartjuk, hogy tevékenységünket ne csak saját tagjaink öröme, hanem azt másokkal is megismertetve vezessük. Ezen szándéktól vezérelve 2000-ben a Magyar Millennium tiszteletére addigi legjobb és a legtöbb elismerést kiváltó műsorainkból önálló hanglemezt adtunk ki. Egyesületünk céljának megfelelően a magyar népzenei hagyományok megismertetése és népszerűsítése érdekében olyan közösségekhez juttatjuk el, ahol annak hasznát vehetik.

Olvasva az Önök által megjelentetett újságot, szerkesztőségüket tagjainak beállítódása és kapcsolatrendszerévé feltétlenül ilyen közösségnek gondoljuk. Annak az irántunk megnyilvánuló gesztusnak a viszonzásául, hogy művészeti együttesünket az újságban olvasóközönségüknek bemutatták, kérem fogadják el a CD egy példányát. A lemez tartalmát különböző, gyakran határon kívüli magyarlakta tájak népdaljai, jeles napok szokásdalai, egyházi népénekek és történelmi dalok alkotják. Az egyes szöveges dallamok kísérete eredeti magyar népi hangszereken szólal meg. A hangfelvételt abban a reményben küldjük el, hogy azt a szerkesztőség tagjai szívesen fogadják, továbbá azt az Önökkel kapcsolatban álló, magyar hagyományokat ápoló művészeti együttesek is megismerhetik, netán tevékenységük során felhasználhatják. (De mennyire! Szerk.)

Köszönjük szerkesztőségük irántunk megnyilvánuló figyelmességét, s fogadják küldeményünket szeretettel, leljék örömeiket annak hallgatásában!

A magyar identitás őrzésében végzett tevékenységükhöz sok erőt és kitartást kívánok.

Tisztelettel köszönti Önöket:

Kozma László,

a Rezeda Népművészeti

Egyesület elnöke, Dunaszeg (A CD-t a dalszövegekkel együtt megkaptuk és hálással köszönjük!)

Sokan gratulálnak, sokan írnak „bajtársnőnek”, akik a múltért sírnak.

Imádnak a „kasztilánt” mormolók, vagy az ifjúsági beszámolókat.

En csak azt rebegem:

Kösz, Zsuzsó, szeretlek

bár nem vagyok Ali,

sem Benedek Elek,

remélem e sorokért, helye-haj nem jön majd, váratlan, valakitől párbaj...

Szeretettel (Schirl) Pali

Drága Zsuzsó!

Gratulálok a szép újsághoz! Azt találok, hogy az idővel egyre érdekesebb és változatosabb! Lehet látni, hogy sok munka van benne. Mindig nagy örömmel és hovággal olvasom, de jó pillanatok, mert egy kissé újból ott érzem magam az argentinai légkörben...

Sok szeretettel öllelek,

Dr. Theész Margit (Kuki), Mexikó

FONTOS KÖZLEMÉNY

Kedves Zsuzsó!

A Magyar Közlöny 25. számában megjelent az életüktől és szabadságuktól jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitására és a kárpótlás lezárásáról szóló **2006. évi XLVIII. törvény**, amely 2006. március 31-én lép hatályba. (* lásd alább. Szerk.)

A magyar Külügyminisztérium felvettük a kapcsolatot az Igazságügyi Minisztérium illetékes főosztályával, és segítséget kért egy olyan tájékoztató anyag összeállításában, amely a jogszabály legfontosabb tartalmi és eljárási kérdéseiben nyújt eligazítást, illetve az ügyfelek tájékoztatásában felhasználható. Az Igazságügyi Minisztérium nagykövetségünknek megküldött tájékoztatóját annak érkezését követően haladéktalanul továbbítjuk.

A törvény végrehajtási jogszabálya még nem készült el, így a kárpótlási eljárással összefüggő konzuli feladatokról egyelőre nincs ismeretünk.

Üdvözlettel

Józsa Mátys, nagykövet

(* www.magyarokozlony.hu - amikor kinyílt, LETÖLTÉS szóra kattintani és amikor ez is kinyílt: MAGYAR KÖZLÖNY 2006/25 -re kattintani. Ekkor kinyílik pdf formátumban az egész, azon megkeresni a 2060. oldalt. Ez innen letölthető, de nem lemásolható. (Szerk.)

Konzuli esküvő

A Buenos Aires-i magyar külképviselet konzulja **Polák Zoltán** és **Malomsoki Szilvia** házasságot kötöttek 2005. december 27-én Montevideo, Uruguayban.

Az Argentínai Magyar Hírlap szívből gratulál a szimpatikus fiatal párnak és sok boldogságot kíván!

A LAMOSZSZ hírei

A LAMOSZSZ (Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége) 2005. november 8-án levelet intézett a magyarországi parlamenti pártok elnökeinek, valamint a Magyar Országgyűlés és a Magyar Köztársaság elnökeinek, amelyben eddigi eredményeit és az ezekből következő céljainak illetve a latin-amerikai magyarság helyzetének ismertetésére kértek lehetőséget.

Miután a LAMOSZSZ is meghívást kapott a 2005. január 6-7-i Határon Túli Magyar Szervezetek tanácskozására (amelyet a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazás okán hívott össze a Vajdasági Magyar Szövetség) és ahol megalakult a HTMSZF (Határon Túli Magyar Szervezetek Fóruma), amelynek a LAMOSZSZ is alapító tagja, a további tanácskozásokon is részt vett. A további tanácskozásokat júniusban, Bécsben és októberben, Marosvásárhelyen tartották meg. A LAMOSZSZ eredményei a következők voltak:

1. Szabadkán tanácskozási joggal alapító tagja lett a HTMSZF-nek.
2. Bécsben szavazati joggal rendelkező tagja lett (teljes jogú tagság) a HTMSZF-nek. A kárpát-medencei magyar pártokkal egyetértésben, a Zárónyilatkozatban javasolja a magyarországi kormányoknak és pártoknak, hogy a nyugati magyarság egyik legitim képviselőjeként meghívást kapjon a jövőbeni MAÉRT tanácskozásokra.

3. A marosvásárhelyi Zárónyilatkozatban, a kárpát-medencei magyar pártokkal egyetértésben a magyarországi kormányoknak és pártoknak a nyugati magyarság anyagi támogatását is javasolja.

Az elküldött levelekre ez idáig ketten válaszoltak. November 28-án Semjén Zsolt, a KDNP elnöke fogadta a LAMOSZSZ képviselőjét, Benedek Lászlót, az irodájában. A találkozó oldott hangulatú volt és a rövid bevezető után megerősítette abban, hogy a KDNP természetesnek veszi, hogy a latin-amerikai magyarság képviselőinek helye legyen a MAÉRT-ben (Magyar Állandó Értekezlet), valamint, hogy jogos az az igény is, hogy a határon túli magyarok számára adandó anyagi támogatásból a nyugati magyarságot nem lehet kihagyni. Ezt ők támogatni fogják.

December 15-én dr. Szili Katalin, a Magyar Országgyűlés elnöke is fogadta Benedek Lászlót, a latin-amerikai magyarok képviselőjeként. A találkozó tényét és tartalmát Emlékeztetőben rögzítették. (összefoglalta HKZS)

Kedves Trixi és mindenki más!

A Jubi tábor képeiről készült DVD-t megkaptam és hálással köszönöm. Nagy öröm volt számomra megnézni, mert újra felidézte bennem a kedves és felejthetetlen élményeket.

Hamiltonban és Torontóban beszámolókat fogok tartani, ahol be szeretném mutatni a képeket. Remélem, újból eljön az idő, amikor alkalmam lesz Argentinába látogatni, de akkor már családoddal együtt! Köszönöm mindannyiótoknak, hogy alkalmat adtatok részt venni a táborotokban. Jó Munkát!

Vernarsky Laci, Hamilton, Ont. U. Ha bárki közületek Észak-Amerikában jár, ne felejtsetek, hogy szívesen látlak Benneteket!

Kedves Zsuzsó!

Szeretném jelezni, hogy továbbra is előfizetjük az újságot a Magyar Egyesület nevében. Gratulálunk a szép munkához, és sok erőt kívánunk! Remélem, jól vagytok és nagy pusztit küldök! Retezár Móka, Bariloche

Kedveseim!

Mint tudjátok, Tard falujához erős kapcsolatok fűznek. Az egyik helyi család most küldte el honlapjukat (www.tardihaz.hu), amin látható a kiadó házuk a "faluturizmus" keretében. Tardon más családok is adnak ki házakat.

Tard egy nagyon érdekes környéken van: 10 km-re van a Bogácsi gyógyfürdő, Mezőkövesd a Matyó-múzeummal, nagyon aranyos kis faluk a környéken, többek között Sáj, ahol Gárdonyi Géza tanított az elemi iskolában, meg Cserépfalva, aminek szintén erős irodalmi hagyatéka van. Eger is, Miskolc is kb. egy félóra autóra van, szóval dúslakodni lehet a néznivalókban. Ajánlom nektek Tardot és a Lénárt Mónika és Józsi házat! Sok üdvözlettel

Szekeres Szuzsa, Párizs

Kedves Zsuzsó!

Ma jött meg a lapja. Köszönöm! Irigylem a szép kiállítást. Igazi professzionális lap. Kétszók, Soós Józsa, Baltimore, az Amerikai Magyar Újság főszerk.

Húsvét – és a locsolás...

HUSVÉTI UDVOZLET
Locsolás Matyóföldön

Van-e kislány itt a háznál? / Jó reggelt kívánok! /
Mégöntözöm rózsavízzel, / mint a kis virágot! /
Olyan szépek lesznek tőle, / mint a kis tündérek, /
de ha lehet, cserébe / egy piros tojást kérek!

Húsvét másodnapján régi szokás szerint,
fogadják szívesen az öntöző legényt!
Én még a legénységhez, igaz, kicsi vagyok,
de azért öntöző legénynek mégiscsak felcsapok.
Esztem ilyenkor megintcsak itt vagyok,
ha e locsolásért piros tojást kapok.

Itt a húsvét, eljött végre,
A szép lányok öröme.
Mert a lányok szép virágok,
Illatos víz illik rájuk.
Kit húsvétkor nem locsolnak,
Hervadt virág lesz már holnap.
Ne fuss el hát, szép virágom,
Locsolásért csókok várom!

Korán reggel útra keltem,
se nem ittam, se nem ettem,
tarisznya húzza a vállam,
térdig kopott már a lábam.
Bejártam a fél világot
láttam sok-sok szép virágot.
A legszebbre most találtam,
hogy öntözzem, alig vártam.

Korán reggel felébredtem, messze-messze jártam,
Tündérország kiskertjéből rózsavizet hoztam.
Na, te kislány, megöntözlek, ma van húsvét napja,
Tündököljön a két orcád, mint a piros rózsza.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebemben is elférnek a piros tojások.

Nyalka legény vagyok,
Lányokhoz indulok.
Mert ma minden lánynak
Rózsavizet hozok.
Mégöntözöm őket, mint a virágokat,
Nem venném lelkemre, hogy elhervadjanak.
Ám e fontos munkám
Ingyen nem tehetem,
Cserébe a hímestojást sorra ide kérem.

Eljött a szép húsvét reggele,
Feltámadásunk édes ünnepe.
Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdeti ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.
Tündérország rózsái közt gyöngyharmatot szedtem,
Akit azzal meglocsolok, megáldja az Isten.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebeimbe beleférnek a piros tojások.

Szappanos Pista (USA) válogatásából

Saáry Éva (Lugano):

NŐI DOLGOK

Nem szoktam divatlapokat vásárolni, már csak azért sem, mert a divat zsarnoki uralma - amidőn szerinte és csak szerinte volt szabad öltözködni - régesrégén a múlté. Az én lánykoromban még botrányszámba ment, ha a szoknya hossza például nem felelt meg az aktuális előírásoknak. Ma? Az egyik nő „minit” hord, a másik „maxit”, sőt léteznek ruhadarabok, amelyek szinte minden alkalomra felvehetőek. Hogy csak egyet mondjak: ki tudja csálhatatlan biztonság-gal megállapítani, hogy egy hosszú öltözet hálóing, estélyi ruha, pongyola vagy netán „TV-kosztüm”?

A női és férfi viselet között is elmosódtak a határok. Nagyanám még leplezetlen előítélettel nyilatkozott az „nadrágos nőkről” - pláne ha rövid hajuk volt és cigarettáztak is! Korunk fiataljai azonban „unisex”-üzletekben vásárolnak, s egyenruhaként hordják a kék farmernadrágot - lehetőleg minél kopottabb, rongyosabb állapotban!

A divat diktatúráját megdöntötték az utazások is, hiszen nem lehet az egész világra érvényes törvényeket szabni, s az állandó helyváltoztatással a régebben izolált, zárt körben kötelező szabályok fellazulnak, óhatatlanul más elgondolásokkal keverednek. Ki kívánhatná, hogy valaki - tesszem föl, egy világkörüli túra során! - minden határ-állomáson kicserélje a gardróját? Megy abban, amije van

Dömötör Gábor (USA):

A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG: HELYZETFELMÉRÉS, TERVEK, EREDMÉNYEK

(folyt. előző számunkból)

2006. januárjában Argentínában járt Dömötör Gábor, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség Intézőbizottságának elnöke. A San Martín-i jubileumi cserkésztábor után néhány napi Buenos Aires-i tartózkodásakor beszámolót tartott. Előző számunkban közöltük beszámolójának első részét. Az alábbiakban ismertetjük beszédének második, befejező részét.

5. SZÖVETSÉGÜNK ÖSSZETARTÁSA, EGYÜTTMŰKÖDÉSE

Csapatunkat, kerületeinket kilométerek százai és ezrei, sőt tengerek választják el egymástól. Szintén szem előtt kell tartanunk, hogy a különböző országokban lévő csapatunk egymástól eltérő társadalmi, kulturális és jogi környezetben működnek. Egy ilyen földgömböt átölelő szervezet összetartása és egyöntetűségének megőrzése figyelmet és céltudatos lépéseket igényel. Szükséges, hogy minél több alkalmat adjunk vezetőinknek arra, hogy találkozzanak, megismerjék egymás problémáit és eredményeit, és minél szélesebb betekintésük legyen a Szövetség munkájába. Ezt célozza az idén márciusban már ötödik alkalommal megrendezésre kerülő két napos vezetőségi gyűlés, amelyen minden intézőbizottsági tag, kerületi és körzeti parancsnok valamint központi tisztségviselő hivatalos. Ezt célozzák csereprogramjaink, amelyek keretén belül kiképzők és jelöltek mennek más kerületek vezetőképző táboraiba. Ezzel a céllal igyekszünk a kerületeket minél sürűbben meglátogatni. Cserkészintéző képzésünket azért is szervezzük kizárólag a Fillmore, NY-ban fekvő Sik Sándor Cserkészparkunkban, hogy ott találkozzon és együtt legyen kiképezve minden kerületünk új cserkészintézője, és kialakuljon közöttük az a baráti kapcsolat, amely - áthidalva a földrajzi távolságokat - később is összeköti őket. De ezt szolgálják azok a szövetségi rendezvények is, amelyekben a világ minden sarkából részt vesznek cserkészeink, mint az ősvezetői körút, a központi jubileumi táborok, vagy a Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézetben töltött év. Nem utolsó sorban, kimagasló szerepe van ebben a központi irodánkban és ott dolgozó főtítkárnak, valamint központilag megjelenő kiadványainknak és cserkészirodalmunknak.

6. FEJLŐDÉSHEZ SZÜKSÉGES ANYAGI ALAP BIZTOSÍTÁSA

Bár szövetségünk működése önkéntes munkára van alapozva, sőt, a vezetők sok költséget saját zsebükből fedeznek, egy ilyen méretű és tevékeny szervezetnek komoly anyagi alapra van szüksége. Mindaddig fedezni tudtuk költségeinket. De egyre több tennivalónk van, egyre több kihívás áll előttünk, amelyek lépéseket igényelnek, de amelyekre nincs anyagi lehetőségünk. Szövetségünk nem kap állami segítséget, kizárólag saját erejéből, kezdeményezéseivel és a külföldi magyar társadalom segítségével tartja fenn magát. Ahhoz, hogy továbbfejlődjön eleget tudjunk tenni vállalt feladatunknak, növelnünk kell anyagi alapunkat. Gyűjtőakcióinkat ki kell terjesztenünk, el kell érniük, hogy további hagyatékok szálljanak a KMCSSZ-re és, amiben mindaddig sikertelenek voltunk, meg kell tanulnunk, hogyan kell közérdekű, magyar és nem-magyar alapítványok támogatását megszerezniük.

7. EGYÜTTMŰKÖDÉS A KÁRPÁT-MEDENCE MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉGEIVEL

Négy évtizeden keresztül mi voltunk az egyetlenek, akik a magyar cserkészet lángját életben tarthattuk. Ma már, hála a vasfüggöny megszűnésének, egy hét magyar szövetségből álló cserkészcsohadnak vagyunk része, mert rajtunk kívül magyar cserkészszevetségek működnek Magyarországon, Felvidéken, Erdélyben, Kárpátalján és a Vajdaságban. Újraindulásukkor minden lehetőt megtettünk, hogy az általunk őrzött lángot átadjuk nekik: közel 250 vezetőt képeztünk ki, rendelkezésükre bocsájtottuk negyven év alatt kidolgozott módszereinket és cserkész irodalmunkat, sőt esetenként anyagi segítséggel is támogattuk első lépéseiket. Testvérszevetségeinkkel továbbra is együttműködünk. A Magyar Cserkészszövetségek Fórumának keretén belül

(amit szeret), s ez manapság senkinek sem tűnik föl. Tarka perzsavásár lett az egész glóbusz.

Leginkább a fodrásznál szoktam elnézegetni a divatlapokat - miközben dauerolják, festik vagy „berakják” a hajamat -, elmorfondírozva unalmamban azon is, milyen sok változás történt ezen a téren. Még nem is olyan régen a tartóshullám készítése inkvizíciós kínzáshoz hasonlított: súlyos, tüzes ólomcsipeszek tömegét helyezték a szépülni vágyó hölgy fejére; majd összeroppantak alatta a nyakcsigolyái! Manapság hűvös habpamacsokat nyomogatnak a becsavart tincsekre. A fizikai (hő és időtartam) hatást fölvaltatták a rafinált kémiai módszerek...

Na, de vissza a divatlapokhoz! Régen a varrónők művészei voltak a mesterségüknek. Töviről-hegyire meg kellett velük beszélni a ruha szabását: itt varrás, ott varrás, zseb (esetleg hamis zseb), gallér, mandzsetta... És a szoknya! Legyen angolosan egyszerű, hólós vagy inkább franciásan bő, gloknis, harangformájú? Néhol fodor is díszítheti! Végül a gombok! Micsoda óriási változatosság! Nem szabad megfedkezni a tömegtelen apró gombbal nyitható női öltözet „szexi” voltáról, amikor a gombok keservesen, sorra bújtak csak ki a lyukakból... Juj!

évente kétszer összejövünk, hogy közös megmozdulásokat, rendezvényeket tervezzünk. Létesítettünk egy vezetőtisztí beosztást, amelynek feladata a testvérszevetségekkel való állandó kapcsolattartás. Ha segítségünket kérjük, lehetőségeinken belül igyekszünk azt megadni. Vezetőképzés terén egyre sikeresebb az együttműködés: néha egyedül, de egyre inkább közösen szervezünk vezetőképző tábortokat a Kárpát-medencei szevetségek számára, ahol mind a jelöltek, mind a kiképzők több testvérszevetségből jönnek. Igyekszünk alkalmat adni külföldi cserkészeinknek is, hogy találkozhassanak Kárpát-medencei testvéreikkel. Ilyen alkalom az ősvezetői körút, amelynek első hetére a testvér szevetségektől is jönnek résztvevők. A magyar kontingens tagjaként 25 cserkésztünk vett részt a chilei világdzseborin. Európai kerületünk vízcserkészek közös túrát szerveznek a magyarországi vízcserkészekkel. Múlt év augusztusában megtartott központi jubileumi táborunkon is részt vettek Kárpát-medencei ősök és az idei dél-amerikai jubileumi táboron is hat országból voltak cserkészek. Ilyen és hasonló kezdeményezésekkel igyekszünk együttműködni, egymást támogatni, az egyetemes magyar cserkészetet erősíteni.

8. TÁRSADALMI ÁTALAKULÁSOK FIGYELEMBEVÉTELE

Beszámolóim elején rámutattam arra, hogy a világ sokat változott fennállásunk hat évtizede alatt. Bár alapvető céljainktól és tíz cserkésztörvényünkben megfogalmazott világnézetünkől soha sem tértünk el, mi is sokat változtunk. És ez így is van rendjén. Tudatában kell lennünk a minket környező világ fejleményeinek, és azok figyelembevételével kell lépéseinket irányítanunk. Óvakodnunk kell attól, hogy rövidlejáratú divatok befolyásolják irányvezetésünket. De fel kell ismernünk, sőt lehetőleg előre kell látnunk a maradandó új irányzatokat, és higgadtan fel kell mérnünk, hogyan igazodjunk hozzájuk.

Az ifjúság nevelésével foglalkozó szervezetek számára fontos fejlemény a társadalom növekvő aggodalma a gyerekek biztonságát és a velük való bánásmódot illetően. A múlt társadalmak szinte feltétlen bizalmát tanároknak, ifjúsági és egyházi vezetőkben egyre inkább behelyettesíti az ellenőrzés és számonkérés. Szövetségünk mindig súlyt fektetett a biztonságra és a gyerekek megfelelő kezelésére, és vezetőinket ebben a szellemben képeztük és irányítottuk. De a társadalmi irányzatot figyelembe kell vennünk, és különös hangsúlyt kell fektetnünk erre a kérdésre, hogy elejét vegyük esetleges problémáknak. Ezzel a céllal kidolgoztunk egy, a vezetői felelősségnek ezt a részét kihangsúlyozó kiképzési anyagot. A közel két évig tartó munkába minden kerületünket bevontuk, hogy kellőképpen fedje a különböző társadalmi és jogi körülményeket. Az anyag három szinten lett kidolgozva: ősvezetők, segédtiszték és cserkészintézők számára. Minden csapatkeretben működő vezetőknek és felnőtt cserkészeknek részt kell vennie ebben a kiképzésben.

Feladatunk és munkánk soha sem volt könnyű és nem is számíthatunk arra, hogy a jövőben könnyebb lesz. És mégis folytatjuk. Folytatjuk, mert hiszünk a cserkészeszményben, amelyre annak idején fogadalmat tettünk. **Folytatjuk,** mert hiszünk a cserkészejellemű fiatalok nevelésének nemes céljában. **Folytatjuk,** mert hiszünk, hogy a magyarsághoz kötődő fiatalok nevelésével nemzetünknek is szolgálatot teszünk. **Folytatjuk,** mert sok szép élményben volt részünk a cserkészetben és ezt az utánunk jövőknak is biztosítani akarjuk. Ezek a megfontolások, meggyőződések erősítsenek bennünket, acélozzák kitartásunkat és lelkesítsenek mindannyiunkat a további jó munkára! (Vége).

Ma a cipzár az általános. Cikk-cakk... egy rántás, és már le is hull (ha egyáltalán létezett?) a lepel...

A változatosság korunkban nem a ruhák formájában, hanem az anyagok minőségében (sok a műszál, vége a gondos keményítésnek, vasalásnak - igaz, a kellemes, hűs érzésnek is), mintájában van - legalábbis nyugaton. A kommunista vagy volt kommunista országokba látogató azonban még mindig megüti a színek hiánya (sápadtsága), a mindent ellepő szürkeség.

Valamikor az újságok modelljeiket hasznos tevékenységek közepette mutatták be: hivatali íróasztalnál ültek, telefonáltak, konyhában, kertben szorgoskodtak, vendéglőben vagy szalonban csevegtek... A maiakat a természetellenes környezet és a nyakatekert testtartás jellemzi. Nem látni egy normális mozdulatot sem, mintha csipőficamban szenvednének valamennyien! Az egyik hölgy éppen falra mászik, a másik zord sziklacúcsra egyensúlyoz fél lábán, esetleg bakot ugrik vagy boszorkányszombatra röpül seprűnyelen... Állandóan viharos szelek kavarnak körülöttük. Frizurájuk borzos, zilált, a rajtuk lévő, sokszor nehezen meghatározható ruhadarabok (ingek, gatyák, köpönyegek...) gömbölyűre dagadt vitorlák... **folyt. a köv. oldalon**

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Brazíliai tudósítónk szabadsága alatt közvetve vesszük át ezeket a híreket:

A São Paulo-i Segélyegylet villámposztán kiadott körlevélben értesíti az olvasókat, hogy hasonlóan, mint tavaly megnyílt az évi magyarnyelv tanfolyamjuk, a kijelölt napon heti két 50 perces órával, köztük 10 perces szünettel. A díjazás kurzusonként havi R\$ 100.- A megfelelő tanulási feltételek biztosításának érdekében a tanfolyam osztályonként minimum 6 és maximum 12 résztvevőt fogad. Ezért az érdeklődők számára várólistát is állítanak fel.

A tavalyi kurzusok folytatásaként választani lehet szerda, csütörtök és péntek között esti 20 órától, és szombatonként reggel 8.30-tól kezdve. Új tanfolyamokat hoznak létre péntek este 20-tól és szombatonként 11 órától. Az oktatásra a Debreceni Nyáriegyetem által kiadott Hungarolingua könyv módszerét követik. Ehhez csatoltan hangkazetta segítségével lehet a kiejtést

tökéletesíteni. A tananyag beszerzési ára R\$ 180.- (szükséges 2 üres kazettát is hozni a hangfelvételekre).

Beiratkozáskor kifizetendő az első hónap díja, valamint a tananyag megvétele új beiratkozott esetében.

Sokan érdeklődtek, lehet-e a tanfolyamokat interneten keresztül is követni. Sajnálattal közöljük, hogy egyelőre a Segélyegyletnek nincs módjában ilyen nyújtani. Érdeklődni lehet villámposztán

associacaohungara@uol.com.br, vagy telefonon 55 (11) 3849-0293, Adriane.

A körlevél ezen kívül hirdeti a budapesti Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézetben az ösztöndíj lehetőségeket 2006. szeptembertől 2007. júniusig magyar nyelv és kultúra tanulására.

(A közleményt kiadja az Associação Hungara associacaohungara@uol.com.br)

(HKZS)

NŐI DOLGOK... folyt. az előző oldalról

A célszerűség szem előtt tartása sem tartozik a mai divattervezők alapelvei közé. Nyári hőségben - sorhoz, bikinihez - esetleg hosszú halászcizmát kényszerítenek az engedelmessé leányzókra, hóban-fagyban pedig pikáns miniszoknyában, vékony laktopánkában járatták őket.

A fűrdőruhákat bemutató újság akár Playboy-magazin is lehetne, hiszen nincs a manekeneken semmi, legfeljebb egy zsinórka, de be vannak olajozva cefetűl, s csillogó barna testüket süttetik, egyre csak süttetik a nappal. (A háttér egzotikus, árnyat adó pálmái csupán dekorációul szolgálnak.)

Tulajdonképpen, nincs is már létjogosultsága a divatlapoknak, hiszen a bő lebernyegeg elkészítéséhez nem kell semmiféle tudomány - „ahogy esik, úgy puffan”. Tele vannak hát, egyéb női magazinokhoz hasonlóan, hercegek, hercegnők, színészek, színésznők, rocksztárok és futballisták szerelmi botrányaival, horoszkópokkal, pazar kiállítású reklámokkal, amelyek drága szépítő- és soványítószereket, lakberendezési és ajándéktárgyakat (rendszerint csupa fölösleges dolgot) propagálnak.

A nyugati olvasó (inkább nézegető) unottan átlapozza őket. Ezek már csak a keleti országokban jelentenek szenzációt; igaz, ott annál nagyobb!

Jól emlékszem még, hogy annak idején én is milyen mohón vettem rá magam - ha nagyritkán kezembe akadt - minden „kapitalista” sajtótermékre. Elgyönyörködtem hosszasan még a hirdetésekben is, hiszen egy elérhetetlen, távoli világ képeit, ízeit, hangulatait tolmácsolták.

Hogy ne is mondom, főleg az utazási társaságok reklámjai vonzottak: csodálatos luxushajók, kényelmes repülőgépek, (ahol a hosztesz éppen pezsgővel kínálta a negédesen mosolygó vendéget), ködben úszó felhőkarcolók erdeje, napernyős, aranyárga tengerpartok...

Ma már a pusztá tudat is, hogy bárhol elutazhatok (ha időm és pénztárcám megengedi), leszállította mindennek az értékét. Sokszor azért nem megyek sehová, mert elmehetnék... Az igazi turisták, el kell ismerni, még mindig hazai honfitársaink, akiknek esetleg éveken kell kuporgatniuk a garasait, s hónapokkal előre elkezdni a tervezgetést, a papírok beszerzését...

Az ember, úgy látszik, csak azt értékeli igazán, amiért nagyon meg kell szenvednie. „Az enyhet, amit egy pohár víz ad, szomjad hevével kell kiérdemelned” - mondja Madách.

Nálunk a „szomj heve” már nem olyan gyötrő, mint azelőtt volt!

PÁLYÁZATI HIRDETMEY

A Szabad Magyar Újságírók Szövetsége 1956 ötvenedik évfordulója alkalmából **irodalmi pályázatot hirdet** olyan művekre, amelyeknek tárgya a magyar forradalmi szabadságharc. A műfaj kötetlen: a tíz ritkán gépelt oldal terjedelmet meg nem haladó írások lehetnek elbeszélések, visszaemlékezések, esszék vagy versek. A pályázaton bárki részt vehet, egyetlen feltétel, hogy a cselekmény 1956-ban játszódjék, illetve összefüggjön a forradalommal. A pályázat célja, hogy ébren tartsa 1956 eszméit, és a művekből kitűnjék, mire milyen hatással voltak az akkori események. Már megjelent írásokat nem vesszük figyelembe. A bírálóbizottság csak géppel írt pályamunkákat fogad el.

A pályaműveket jelíggel, négy példányban **2006. szeptember 1-ig** kérjük beküldeni a következő címre: Hungarian Journalists, P.O.B. 7416, Baltimore, MD 21227-0416 USA.

A pályadíjak: 1. díj US\$ 200. 2. díj US\$ 100. 3. díj US\$ 50. Oklevél minden díjhoz, de a díjazott műveket sorrendben követő öt legjobb írás dicséret elismerő oklevelet kap. A verseket külön díjazzuk: 1. díj US\$ 70. 2. díj US\$ 50. 3. díj US\$ 30. Oklevél minden díjhoz. A nyertesek nevét és a díjazott műveket az Amerikai Magyar Újság (Baltimore, USA) közzéteszi.

A pályaművek egy-egy példányát átadjuk a következő archívumoknak: Országos Széchényi Könyvtár kézirat osztálya, a Lakiteleki Népfőiskola emigrációs gyűjteménye és a szegedi Somogyi Könyvtár Vasvári-gyűjteménye. A Szövetség egy példányt megtart saját archívumában.

A SZMÚSZ elnöksége

DÓRY ELENA (Ilcsi)

Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek szálloda foglalás kül- és belföldön esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564

Fax: 4812-3239

elenadory@hotmail.com

ESEMÉNY-NAPTÁR:
Lásd Spanyol rész utolsó oldalán

KÖZLEMÉNY: HORTHY MIKLÓS TÁRSASÁG

Tisztelt Szerkesztőség!

Az Argentínai Magyar Nemzeti Színház egykori tagjától, a mindannyiunk által csodált és szeretett Szelezky Zita hajdani partnerétől, rendtársamtól és a Horthy Miklós Társaság jeles tagjától vitéz Permetey Kornél nemzeti úrtól nemrég kaptam kézhez lapjuk 2005. júniusi számát (I. évf. 3. sz.).

Az ifjúsági melléklettel is rendelkező lapból nagyszerű kép bontakozik ki, hogy a hazájukat egykor kényszer hatása alatt elhagyni kényszerült honfitársaink, azok gyermekei és unokái hogyan őrizték meg magyarságukat, hogyan emlékeznek a haza távoli és közeli történelmének jeles évfordulóira, s hogyan gondolkodnak Magyarországon jelenlegi állapotáról, gondjairól. De ugyanerről a szellemről számol be az Argentínában élő vitéz Ladányi Domonkos barátom is, akivel, nem sokkal a Horthy Miklós Társaság budapesti megalakulása után, 2001-ben hozott össze jó sorsom, s akivel azóta is, ha nem is túl gyakran levélváltásban vagyunk.

Nem tudom eljutott-e a szemlátomást csak földrajzilag messze lévő argentinai magyarsághoz az a hír, hogy az 1945 utáni időktől kezdődően, s sajnos ma is sokat és igaztalanul támadott vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr 1993-az kenderesi újratemetése után, először Győrben, majd 2001-ben Budapesten megalakult a Horthy Miklós Társaság, amely - nevéből is következtethetően - céljával tüzte ki a volt Kormányzó és az általa képviselt korszak megtisztítását az 1945 után reá aggott hamis beállításoktól, torzításoktól, sőt igaztalanul felhozott vádaktól.

Az az óta közel háromszáz tagot számláló, szabályosan bejegyzett társaság, amelynek elnöki tisztét a budapesti megalakulása óta látom el, értelemszerűen megemlékezik a Kormányzó úr személyéhez és negyedszázados országlásához köthető eseményekről, évfordulókról. Rendezvényeket és előadásokat tart, nem egyszer jeles történészek bevonásával, hogy reális képet

adjon arról az emberről, aki rövid kormányzása alatt talpra tudta állítani az 1920-ban porig sújtott és kivézt országot. Ennek a tevékenységnek keretén belül szerveztünk kiállítását a monarchia és a magyar tengerészetről, tagtársaink kiadásában kiadott könyveket juttatunk el felekezeti iskolákhoz, s sikerrel indítottunk gyűjtést egy 1917-ben, közvetlenül az Ortanto-i csata után saját kezűleg írott Horthy levél megvásárlására. Tevékenységünk sikerességét igazolja, hogy immáron két éve, felkérésünkre, a Portugáliában élő özvegy Horthy István né fóméltóságú asszony elvállalta a társaság tiszteletbeli elnöki tisztét, s lett zászlósnya. Társaságunkról részletesen a www.horthy.hu honlapon lehet tájékozódni.

De az alaptevékenységen túlmenően, kihasználva történész tagtársaink szakmai tudását igyekszünk szóban és tettel megemlékezni a magyar történelem, elsősorban a közelmúlt magyar történelmének nem eléggé, vagy egyáltalán nem ismert eseményeiről, illetve csatlakozunk más szervezetek ilyen irányú kezdeményezéseire. Még 2001-ben, hosszas küzdelem után elértük, hogy a Nemzeti Múzeum lépcsőin emléktábla legyen, amely arra a 17 éves Bauer Sándor diákra emlékezik, aki 1969. január 20-án, négy nappal Jan Palach cseh diák prágai önégetése után, ugyanígy tiltakozott a fennálló kommunista diktatúra ellen. 2004-ben pedig, haláluk 85. évfordulójára emlékezve Újpesten avattunk emléktáblát az 1919-es Tanácsköztársaság alatt a vörösök által meggyilkolt újpesti polgárok emlékére.

További terveink, elképzeléseink megvalósításához nagy segítséget jelent, hogy időnként kisebb nagyobb támogatást kapunk külföldön élő honfitársainktól, Sebestyén Béla úrtól Ausztráliából, Szilágyi Béla úrtól az Amerikai Egyesült Államokból, vagy mint most legutóbb vitéz Ladányi Domonkos úrtól.

A szerkesztőség valamennyi munkatársának és olvasóinak jó egészséget és sok sikert kívánva Tisztelettel Dobai Miklós elnök, Budapest

Székelykapuk a nagyvilágban

A világ számos pontján áll székelykapu, és hirdetik a magyar értékeknek érvényességét: A lengyelországi Ószandecben a klarissza kolostor mellett Árpádházi Szent Kinga, Buenos Airesben Czetz János, Rodostóban pedig Rákóczi Ferenc emlékét őrzi és dicsőségét hirdeti egy-egy székelykapu.

- A Vancouveri British Columbi- ai Egyetem parkjában:

Ez a kapu a mi szabadságunk jelképe és a Soproni Erdőmérnöki Főiskola külföldre menekült és Vancouverben végzett diákjainak ajándéka a British Columbi-ai Egyetem vancouveri erdőszfakultásnak.

Ezzel a szimbólummal szeretnénk megköszönni a kanadai nép támogatását, akik meleg segítő kezet nyújtottak e hazátlan diákcsoportnak az 1956-os szabadságharc elvesztése után. Ez a rendkívül nemes cselekedet tette lehetővé 140 magyar diák számára az erdőmérnöki diploma megszerzését 1959 és 1961 között.

A kapu két régi (1889 és 1893) székelyudvarhelyi kapu elemeinek felhasználásával készült. (MVSZ sajtószolgálat)

- Új-Zélandon, a wellingtoni Magyar Millenniumi Parkban:

(http://hungarianconsulate.co.nz/index_hu.shtml)

NYILATKOZAT

A Svédországi Magyarok Szövetsége aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU-ba készülő Romániában fokozódik a népes magyar kisebbség jogainak korlátozása, az ezen jogok elismerését kérők megfélemlítése. Olyan jogokról van szó, amelyeket névleg Románia törvényei is garantálnak, az EU tagországaiban is érvényesek és természetesen.

A nemzetközi közösség által többé-kevésbé már ismertek az olyan romániai tények, mint a kisebbségi törvény parlamenti elfogadásának szabotálása; az 1989 előtti korszakban megszüntetett Bolyai egyetem visszaállításának következetes akadályozása; a kolozsvári főter történelmi jellegének

megváltoztatására tett szívós kísérletek; a székelyföldi lakosság autonómia-igénye elismerésének, sőt, megtárgyalásának szinte hisztérikus elutasítása. De mindezek csak csúcsai egy jéghegynak.

Felhívjuk az EU országainak demokratikus közvéleményét, írott és elektronikus sajtóját, valamint politikusait: tegyék világossá Románia számára, hogy egyes szélsőséges nacionalista köreinek mind nagyobb teret nyerő politikája veszélyes, ellentétes az EU elveivel és gyakorlatával. S maga Románia számára is ártalmas.

A SMOSZ
(Svédországi Magyarok Szövetsége)

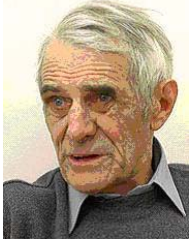
Nagy idők tanúja

Hatvanegy éve múlt február tizenegedikén, hogy Budapesten véget ért a magyar hadsereg legutolsó nagy hősi küzdelme. A Vörös Hadsereg által körbezárt budai várkerületben lévő magyar és német védők több hónapos keserves ellenállás után, miután készleteik elfogytak és a felmentési kísérletek kudarcba fulladtak, döntő lépésre szánták el magukat. Megadás helyett a szinte reménytelen kitérés választották. A drámai hadműveletet magyar részről Hindy Iván vezérezték, német részről Karl Pfeffer tábornok irányította.

A kitérés előtti este, valamivel nyolc óra után, Pfeffer tábornok a következő, titkosított rádióüzenetet küldte: *Élelmiszereim elfogyott. Utolsó lőszerkészlet kiosztva, csőre töltve. Több üzenetet nem fogadok. A rádiót megsemmisíttem. Kitérők.*

S a budai várkerület védői, 43 ezren – sebesültjeiket, a genfi konvenciókban bízva (!), a vár kazamatáiban lévő korházban hátrahagyva – néhány páncélos fedezete mögött hajnali 4 órakor megkezdtek a végső hadműveletet.

A sokszoros túlerőben lévő orosz csapatok, akik számoltak a kitérés lehetőségével, a környező épületek tetejéről és harcokocsikból gyilkos tüzet zúdítottak a kitérő védőkre. Percek belüli halottak száza borították a kitérés útvonalait. A gigászi csatából mintegy hétszázán érték el a pilisben megrekedt felmentő csapatokat. Akik nem tudtak áttörni s - csodával határos módon - túléltek a halálmenetet, azokra keserves hadifogság várt. Napjainkra a szomorú eseményeknek alig maradt élő tanúja. Az egykori küzdelemről Magyarországon hivatalosan még ma sem lehet megemlékezni. Olvasóinknak Pataki László mondja el emlékeit, aki egykoron 17 évesen részt vett a harcokban.

Kedves László! Kezdjük talán ott: hogyan kerültél ilyen fiatalon a történelem vérzatarába?

- Tizenhat éves voltam, amikor a nagy dráma elkezdődött, s tizenhat évesen az embernek még tiszta eszményei vannak a hűségről, a hazáról. Úgy éreztem, erkölcsi kötelességem nekem is kivenni a részemet a haza védelmében! Ezért önként jelentkeztem, s az 5. Gépkocsizó Könnyű Tüzérezhez kerültem, akik addigra már útegeik döntő hányadát elvesztették. Akkor még Budapesten nyitva tartottak az üzletek. A külső kerületek kivételével jártak a villamosok. Sőt, még mozik is üzemeltek. Olyan valószínűtlennek tűnt, hogy mindennek vége szakad. Csak egy mély, egyre növekvő szorongás élt a lelkekben. S a remény: hogy talán mégis sikerül megállítani őket... Aztán bezárult Budapest körül a harapófogó, s folyamossá váltak a légitámadások. Én, amikor csak tettem, haza-haza ugrottam a szülői házhoz s vissza a szapatstesthez. Otthon próbáltak marasztalni, de én kitartottam a mellett: *az eskü kötelez.* Míg aztán egyre beljebb szorultunk. Végül fél kellett adni Pestet és a Gellért-hegyre vonultunk vissza. Otthonomat elfoglalták az oroszok. Többé nem tudtam hazamenni. Ekkor döbbsentem rá igazán, mit is jelent a haza elvesztése! Jóideig a Gellért-hegy vízcsatlakozását működtető szivattyúházban volt az állásunk. Onnan majdnem haza láttam. Mi biztosítottuk, védjük ezt a körletet. Aztán már a hidak budai hídfőit is csak nagy veszteségek árán tudtuk tartani. Egy reggel nagy robbanásra ébredünk, és már csak a hidak roncsait láttuk.

Volt-e valami kapcsolat a Dunántúlon lévő magasabb egységekkel, s hogyan kaptatok ellátást, híreket?

- Viszonylag sok hadtápanyag gyűlt

össze a védőkörletben. S éjszaka a német gépek dobtak le ellátmányt. Ami fehér ernyővel jött, abban volt az élelmiszer, pirospan a lőszer, kékben a gyógyszer. Elvileg ezeket a csomagokat le kellett volna adni, de a végén már osztottunk a küldeményen azzal, aki hozzáfért. Szerencsénkre ott volt a Rudas fürdő és így volt elég ivóvizünk. Híreket folyamatosan kaptunk. Tudtunk arról, hogy megpróbálnak bennünket fölmenteni. Szó volt arról is, hogy a Balkánról visszavonuló Weiss-féle hadseregcsoport fölmenti egész Magyarországot. De aztán azok örültek, hogy Szlavónián át becsúszhattak Ausztriába. No és persze nincs az a készlet, ami el ne fogyna egyszer. Egyre jobban csökkentek az élelmiszeradagok. S mi ugyanúgy hozzászoktunk a nélkülözéshez, mint a veszélyhez.

Bocsáss meg, mai ésszel elég nehéz ezt fogadni. Az emberek döntő többsége egy fogkezeléstől is fél. Hogy lehet megszokni a veszélyt, a halálfélelmet?

- A kiszolgáltatottság, a nélkülözés formálja az embert. Temetetlen halottak s elhullott állati tetemek látványa minden napossá vált. Folytonos robbanások, bombázások, golyók visítása nyomán közömbösekké lettünk a veszély iránt. Nappal két-három repülő pásztázta a megmaradt területet. Azért ennyi, mert a kis terület fölött több gép már veszélyeztette volna egymást. Mindenre tüzeltek, ami mozgott. Ezzel kellett együtt élni. E szerint kellett közlekedni. Az ember alkalmazkodik az új helyzethez. Megtanultuk a tüzéség munkarendjét. Tudtuk azt, mikor következik egy kis szünet. Ilyenkor rohantunk vízért, ellátmányért. No és persze lassan testileg-lelkileg elfáradtunk. A fásultság, a fáradtság kioltja a félelmet.

Hogy emlékszel vissza a kitérés napjára, milyen volt a hangulat? Hogy készültetek a vár elhagyására?

-Ez ügyben van egy kis félreértés. Sokan a mai napig abban a tévhitben élnek, hogy a védelem csak a várra korlátozódott. A védőkörlet, avagy a védett terület, sokkal nagyobb volt. Bár pontos határokat ma már nehezen tudok meghúzni, de lényegében Nyugaton a Citadellától a Tabánon, a Vérmezőn, Kékgolyó utcán át, a Döbrentei utcát bezárólag a Krisztina körút vonaláig, a Széna-térrel együtt - védett terület volt. Keletről a Gellért-hegy jelentette a védelmi vonalat. A várban volt a parancsnokság és a kórház. Értelemszerűen az alagút is a miénk volt.

Ami a hangulatot illeti, február tizedike után már nem reménykedtünk a felmentésben. Pedig a remény hal meg utoljára. Tizenkettedikén megjött a parancsnokunk az eligazításról s riadót rendelt el. Itt mondta el, hogy másnap hajnalban kitérünk. Célnak Bicskét jelölte meg. Kiosztották a lőszer. Emlékszem: húsz golyót kaptam a Manlichter puskámhoz. Hindenburg volt a jelszó. Aztán eljött az idő - s menni kellett. Este elfoglaltuk az új körletünket a Széna-tér szélső házában. Nagyon keveset aludtam azon az éjszakán. Családomra, anyámra gondoltam. Azt hiszem mások is ezt tették... Alig világosodott, amikor jelentették, hogy az egyetemisták megkezdtek a kitérését. Rést nyitottak az ellenséges állásokon. A szívem a torkomban dobogott. Kezet szorítottunk még egyszer a bajtársakkal, összeölelkeztünk a barátokkal, s megindultunk a Szilágyi Erzsébet fasoron kifelé, amit akkor Olasz fasornak hívtak. Az Ezredes utcánál hatalmas géppuskatüzet kaptunk. Sorra estek el a bajtársaim. Jajgatás, segélykérés és fegyverropogás hallatszott mindenhol, pánik lett úrrá, de nem lehetett megállni. Így nyomultunk előre, kapualjból kapualjba szökve. Célzott lövést nehezen tudtunk ilyen körülmények között leadni. Közben, miután elfogyott a lőszerem, kicseréltem a Manlichteremet egy orosz géppisztolyra. Rengeteg hadi felszerelés hevert szanaszét a halottak

között. Valamennyire sikerült rendezni sorainkat s sikerült szakaszosan fedeznünk az előrenyomulást. Emlékszem egy jelenetre, amikor egy kémény mögül tüzelt ránk egy orosz. Sok bajtársunkat leterített. Nem tudtunk tovább haladni. Aztán jött egy Wehrmachtos német páncéloköllel, és eltüntette kéménnyel együtt. Ilyen harcok közepette értük el a kertvárosi házakat, miközben egyre kevesebben lettünk... A Kertvárosban elmondhatatlan örömmel fogadtak bennünket, azt hitték, mi vagyunk a felmentők. Itt tudtuk meg, mit művelnek az oroszok... Még nagyobb volt az elkésredésük, amikor elmondtuk, hogy mi nem maradunk, megyünk tovább...

Utcáról-utacára harcolva igyekeztünk kifelé, míg ránk esteledett. Behúzódtunk egy házba, ahol félelemmel, de nagy szeretettel fogadtak bennünket.

Itt éjszakáztunk. A fáradtságtól nyomban elaludtam. Reggel, amikor felébredtem már világos volt. Amint kiléptem házból, egy nagydarab orosz kicsavarta kezemből a géppisztolyt. Így estem fogságba. Az első orosz kérdés, amit életemben hallottam így szólt: *Órá van?* El nem tudtam képzelni, miért akarja tudni az időt. Amikor felhúztam a zubbonyomat és letepte a karórát, mindent megérttem. Egyébként ezen a napon töltöttem be a tizenhetedik évemet.

Mi történt ezután? Hogy teltek a fogság napjai?

- Hát ez sem volt olyan egyszerű. Sorokba rendeztek bennünket: lehetünk vagy százötvenen. Tizenöt-húsz orosz kísért bennünket. Am az egyik házból előugrott négy SS katona. Erre az oroszok elfutottak. No, ott álltunk, kiszabadítva. A német foglyok értelemszerűen elmentek velük. De mit tehetünk mi, magyarok? Fegyverünk már nem volt. Parancsnokunk se. Így aztán elindultunk hazafelé, rendezett sorokban, mire aztán hamarosan megegyszer fogságba estünk... Innen egy hosszú, nagyon fárasztó menetelés után fogolytáborba vittek. Észrevettem, hogy nagyon laza a kerítés. Ezért fáradtságot, kimerültséget legyűrve, minden erőmet, akaratomat összeszedve az éjszakát ébren töltöttem, s amikor a legsötétebb volt és elment már az ór, széthúztam a drótokat és halkán eltűntem a ködös éjszakába. Reggeli szürkületben már otthon is voltam, anyám nagy örömeire!

Ennél jobb végszót keresve se lehetne találni, de van ennek a tragédiának egy másik vonulata. Mit tudsz azokról, akik a másik úton törtek ki?

A kitérés másik iránya a Széll Kálmán téren át (mai Moszkva tér) Pest-Hidegkút volt. Az ő útjuk talán még keservesebbre sikerült, mint a miénk. Nagyon keveseknek sikerült kijutni. Aztán pár százan, látva a nagy vérfürdőt és a zárótüzet, nem mentek tovább. Bent rekedtek a várban. Úgy tudom, az ő sorsuk is megpecsételődött, akár a sebesültké a kórházban. Róluk annyit tudok, amit néhányan tovább adtak, s amit az emlékezet megőrzött. A magyar történetírás máig adós ezekkel a szörnyű részletekkel.

Úgy tudom, irtál egy könyvet történelmünknek erről a tragikus korszakáról. Ide értve az 1956-os forradalom kitérését és leverését, valamint az azt követő megtorlások történetéről is szólsz ebben a kötetben. Ez a könyv bizonyos részletek tekintetében történelmi kútforrásnak is számít. Am a megjelenését mégis teljes hallgatás fogadta, ami a mai viszonyaink között csak egyet jelenthet: A régi rendszer ideológusai és haszonélvezői nem változtak, csupán színt és jelszavot váltottak. Te viszont megmaradtál annak, aki voltál. Ha újra írhatnád életed lapjait, mit tennél másként?

- Semmit. Mindent ugyan így cselekednék. (Lejegyezte: Barkuti Jenő)

(Pataki Lászlót 1956 után elfogták és életfogytiglani szabadságvesztésre ítélték. De ez már egy más történet... Szerk.)

Így élünk, éldgélünk...

(levélrészlet Magyarországról)

Barkuti Jenő (Bátaszék):

Itt most nulla fok van. Olvad a hó. Már vágyom arra, hogy készülhessek barackfákat metszeni... De jön az újabb hideghullám! Eddig mínusz 17 volt a leghidegebb. Remélhetőleg mínusz tiznél már nem lesz hidegebb az idén, s lassan csak megjön a tavasz...

De az időjárás szeszélyes. Sok volt a csapadék s még nincs vége. Hóolvadást követően 180 ezer hektár termőföld van víz alatt! Több településen családokat kellett kiköltöztetni otthonaikból, mert előtötte őket a belvíz. Néhányan reménytelenül küzdenek az alattomosan beszívargó vízzel. Vödörrel merik ki a házaikból, de az újra és újra visszatér. A sziszifuszi munkának semmi látszata, értelme, mert amerre a szem ellát: víz van mindenütt...

Ami szerettünk volna elkerülni, megérkezett: Elérte Magyarországot is a madárinfluenza. A romániai fertőzések után a Bács-Kiskun megyei Nagybaracska is találtak H-5 vírussal fertőzött elpusztult hatyút. Az eset egészségügyi berkekben nagy riadalmat okozott. A madártetemből vett mintát biztonsági okokból a londoni egészségügyi központba küldték, ahol megerősítették a magyar orvosok diagnózisát. Az esetet újabb hatyúk és vadkacsák elpusztulása követte Százhalombattán és Visegrádon, ezért elrendelték a zárlatot. Ami azzal jár, hogy a megtalálási helytől 10 kilométer sugarú körben a szárnyasokat zárva kell tartani. Az érintett települések útjait rendőrök őrzik s minden kimenő személyt s gépjárművet ellenőriznek. A veszélyeztetett területekről ugyanis madárféléket tilos kivinni. Az élelmiszerüzletekben, áruházakban drasztikusan visszaesett a csirke, kacska, pulykahúsok vásárlása, ami a baromfi ágazatra nézve katasztrófát jelent.

Ami a választási kampányt illeti, arról jobb nem beszélni. A feltűzlett pártaktivisták egyre csúnyább megjegyzésekre ragadtatják magukat. Néhol tettelegességig fajulnak a dolgok. Itt most lényegében a régi kommunista rendszer birkózik az új időkkel. S a jelek szerint: pénzüknel fogva ők állnak nyerésre. Csak hát lépten-nyomon belebotlanak a múltjukba. Olyan ellentmondások állnak fenn, amit képtelenek átlépni.

A jelenlegi hatalom korrupciós ügyei túlmennek minden határon. Nemrég a miniszterelnökről derült ki egy újabb botrányos eset. Bebizonyosodott, hogy egy fantomcéget vezetett. Vagyis az egyik cége (sok volt) nem kapott működési engedélyt. Ennek ellenére többszázmilliót ügyleteket bonyolítottak. Főleg állami tulajdont vásárolt olcsón. Az ügyben rendőrségi nyomozás kezdődött, de csakhamar lezárták az ügyet, mondván: elévült... Ahogy a szólás tartja: mind cseppben a tenger. Minden benne van a magyar közállapotokról ebben a hírben...

A rossz hírek mellett némi öröm is érte a magyar társadalom kultúra iránt fogékony részét. Hatvanegy év után visszakaptuk a Vörös Hadsereg által elhurcolt sárospataki kollégium 134 könyvét. Igaz, az örömben üröm is vegyül: a könyvekért „váltságdíjat” (állag megóvási összeg) számoltak fel az egykori „felszabadítók”. Ami potom 88 millió forintunkba került. Nem szólva arról, hogy 172 kötetet vittek el. Kérdezzük: hol vannak a hiányzó kötetek? Érthető módon ezt a visszaadási ügyletet sokan könyvvásárlásnak nevezik. Ráadásul az egész visszaadás a szocialisták kampányává fejlődött. A könyvek hazaszállítását követően megérkezett Putyin elnök s hosszan méltatta az egykori elvtársak érdemeit.

A külföldön élő magyaroknak és hazaiaknak meg kellene próbálni gazdaságilag is együtt működni. Felmerült a gondolat, hogy talán meg lehetne próbálni valami olyan dologgal, ami kicsi, nem nehéz, így olcsón szállítható, hasznára van az embereknek, és jövedelmet hoz... Kérdezem: Argentínában ismerik-e a Bérés cseppeket? Ha nem, vagy ha nincsen elterjedve, akkor ez lehetne az a termék. A külföldi és a hazai kapcsolatokat nemcsak érzelmileg, hanem gazdaságilag is működtetni kellene! Talán érdemes ezen gondolkodni.

Búcsúzó a következő hiráadásig!

Megemlékezés az 1848/49-es Szabadságharcról március 15-én a Református Egyházban

“Ne csüggedj el, kicsiny sereg / Bár elpusztításodra tör / Ha rád zúdul vad ellened, / Gond, kételkedés mit gyötör? / Él az Úr, áll ígérete: / Ördög s világ minden csele / Megszégyenül mirajtunk! / Velünk az Úr, mi övele, / Végtelen az ő ereje: / Győzelmet kell aratnunk.”

A kolónia több Intézménye képviselőjében jelenlévők által elénekelt 393. dicséret szövege élénken saját kolóniánkra emlékeztet. Küzdenünk kell fennmaradásunkért! Vajha fogadnánk meg a bölcs üzenetet!

Dr. Bács Zoltán előad

Az áhítat után **Dr. Bács Zoltán 1. tanácsos** ünnepi beszédében világosan megadott néhány irányelvet ilyen értelemben: “A ünnep - hitvallás: emlékezés, amely kifejezi hitünk, hogy a távoli múlt jó és rossz eseményeinek jelentősége, tanulsága és üzenete van a mai kor számára. A ünnep – szembesülés: szembesülés azzal, hogy vajon jól sáfarkodunk-e a múlt örökségével? Vajon a múltunk hibáin okulva a jövőt és magunkat építjük, vagy múltunkat újra és újra átélve ismétljük hibáinkat, s őseink szándékát meghazudtolva nem fejlődünk?”

A hangulatkező beszéd után a jelenlévők egy koccintásra még együtt maradtak. Később nem egy közülük visszatért gondolataiban az értékes hallottakra, amelyeket érdemes megszívlelni! (HKZS)

TALPRA MAGYAR! FENNMARADÁS!

Március 19-én vasárnap délután zsúfolásig megtelt a Hungária Egyesület díszterme a nagy számban megjelent Buenos Aires-i magyar kolónia tagjaival. Szokatlanul pontosan kezdődött a program: megemlékezés a legfontosabb magyar ünnepről, a **SZABADSÁG ünnepéről, március 15-ről**. A kitűnő rendezés és rövid, de velős program rendkívüli volt – ha nem is alkalmazható itt a fentebb használt “szokatlan” szó.

A Hungária nagytermében feszesen állt az ünnepi közönség. Pontosan 19 órakor felcsendült az argentin himnusz. Lomniczy József ünnepi megnyitója összefoglalta ennek az ünnepnek a lényegét: a haza SZERETETÉT és az összmagyarság, és ezen belül az argentinai magyarság időszerű CÉLKITÜZÉSÉT, a FENNMARADÁST.

Itt, Argentínában az Ifjúságunk és áldozatkész tanárai példát mutatnak nekünk erre. Figyeljtek fel Reményik Sándor versére, amit Lajtaváryné Benedek Zsuzsi adott elő: **”Ha nem lesz többé iskolánk”** - mert akkor mindannyian felelős **tanítók vagyunk!** Jó és újszerű volt az a gondolat, hogy Zaháné Alexandra lelkes és szabatos felolvasásában elhangzott a március-i FORRADALOM 12 PONTJA. Ha megkérdezték volna a jelenlévőket, hogy ki tudja közülük felsorolni a híres 12 pontot, nem is tudom, ki jelentkezett volna és vajon hányat tudott volna elmondani...

Külön ki kell emelni a Coral Hungaria fellépését. Akik követték a kórust keletkezése óta, örömmel vehettük észre nyilvánvaló fejlődését.

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi FOTO JAKAB Zaháné Lomniczy Alexandra FOTO JAKAB

Józsa Mátyás nagykövet, a háttérben a Coral Hungaria FOTO JAKAB

Erősen megnagyobbodott, több mint 40 hang volt ezúttal. A művek nehézségeit már könnyen áthidalta, az együttes szép nünaszírozással lepelt meg. Pedig sem Bartók Nem menj el darabját, sem Kodály Hej, halászkoc biciniumát nem lehet könnyű műveknek nevezni. A kórus nagyobbik fele argentin, és ennek ellenére a szöveg érthető kiejtéssel érkezett füleinkhez, még Pásztai Miklós Csángó szerelmi dalában is! Rengeteg kemény, aprólékos, szívós csiszolómunka rejlik e mögött, amelyben érezhető, hogy Leidemann Sylvia karnagy lelkesedése magával ragadja a kórustagokat mind. A hallgatóságban főleg az idősebbeknek könnyű szökött a szemébe, amikor a végén elénekelték Szabados Béla Hiszekegy-ét, amelynek sikerére fel *bis*-t is nyújtottak.

Lomniczy József elhangzott gondolataihoz hasonlókat fűzött hozzá Józsa Mátyás nagykövet ünnepi záróbeszédébe. Ő is rámutatott arra, hogy most a kivívott szabadságunkat becsüljük meg, és együtt igyekezzünk építeni a fennmaradást ebben az ugyan globalizált, de szétszaggatott világban. Nem elég meghalni a szabadságért, ÉLNI KELL érte.

Az ünnepély ezt a hangulatot hagyta meg bennünk, a Himnusz eléneklése után. Úgy érzem, mindez megérdemli a “rendkívüli” jelzőt!

Bonczos Zsuzsa

+ vitéz Alitisz András

Honfitársunk vitéz Alitisz András m.kir. tüzér főhadnagy, ny. honvéd őrnagy, az argentinai Magyar Harcosok Bajtársi Közössége „Czetz János” Főcsoport 1989-95 közötti vezetője, a második világháborúban vitéz helytállásáért kapott egyéb kitüntetések mellett a tisztikereszt és lovagkereszt tulajdonosa, február 26-án reggel 86 éves korában elhunyt. Földi maradványai elhamvasztása előtt evangélikus egyházi szertartás volt a Chacarita-temető kápolnájában.

MHBK - Ferenczy Gyászolja családját, volt bajtársait és az egész argentinai magyar közösséget. Béke poraira!

ELKÉSETT HÍR

Európából látogatásban itt lévén, Benedek László január végén, mint a LAMOSZSZ (Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége) hivatalos magyarországi képviselője részletesen beszámolt az AMISZ vezetőségének arról, hogyan kapott a LAMOSZSZ meghívást 2005 elején a Határon Túli Magyar Szervezetek tanácskozására Szabadkán. A LAMOSZSZ ott vált a Határon Túli Magyar Szervezetek Fóruma (HTMSZF) alapító tagjává, és a további tanácskozásokon is részt vett (Bécs, június és Marosvásárhely, október). A gyűléseken képviselőnknek alkalma volt kimerítően tájékoztatni a résztvevőket a latin-amerikai magyarság helyzetéről és fennmaradási küzdelmeiről.

b.-j.: Szakváry Zsuzsanna, Pataky László és Benedek László FOTO JAKAB

Benedek László arról is referált, hogy a LAMOSZSZ-nak szüksége lesz rendelkezni a jogi személyiséggel. Az AMISZ vezetősége nagy figyelemmel kísérte az érdekesítő beszámolót. Képünkön a jelenlévők egy részét látjuk. (További részleteket lásd lapunk 2. oldalán). (HKZS)

MIT SZERETETT ARANY JÁNOS?

A fánk volt Arany János kedvelt étele. A következő levélrészlet az ő tollából származik (a levelet barátjának, Szilágyi Istvánnak küldte. *Eredeti helyesírással közöljük. Szerk.:*)

...*...hogy téged a marca-fánk emlékezete is kísért! Ime, itt a recipe: üss egy csuporba két tojást. Belé egy kevés sót, cukrot. Verd össze jól és önts hozzá egy meszely tejet; annyi lisztet, hogy palacsintatészta sűrűségű legyen. Akkor tégy zsírt tepsibe, egy ujnyi vastagul, s ezt forrald fel. Mikor legjobban forr, a tésztát kanalként rakd belé, egy-egy kiskanállal egyhelyre és pirozra süsd meg. Punktum. Ez, fiam, oly egyszerű, hogy magad is megcsinálhatod. Hirtelen étel, amikor hamar kell valamit csinálni.*

(Köszönjük Sebess Péternek az anekdota beküldését. Szerk.)

Lapzárta után érkezett hír:

KATASZTRÓFA - Újabb kitelepítések és árvízveszély: Újabb embereket kellett a belvíz miatt kitelepíteni, így 169-re emelkedett azok száma, akik kénytelenek voltak otthonukat elhagyni. A vízzel borított területek nagysága 211 ezer hektár. A védekezésben mintegy 1.200 önkormányzati dolgozó, víz-ügyi szakember és tűzoltó vesz részt 400 különböző munkagéppel. A Duna osztrák szakaszán, valamint a mellékfolyókon tovább folytatódott a vízszintemelkedés. Az árhullám elérte Budapestet is, de a rakpartokat valószínűleg nem kell lezárni. A Tisza-völgyben is új árhullámok indultak el a folyók külföldi és magyarországi szakaszain. (Köszönjük a beküldött képanyagot Farkas Nándor és Edithnek)

Kilépett a strandra a Balaton: Méteres hullámokat korbácsolta a Balatonon az erős északi szél. A 80, helyenként 100 kilométeres erősségű szél „megnyomta” a tó vizét, amelynek vízszintje jelenleg 116 centiméter. A déli partot több helyen is elöntötte a víz, lakóházakat azonban nem veszélyeztet. Balatonlellén a szabadstrandon három hektárnyi területen áll a víz. A strandra 200 homokzsákokat vittek ki, hogy útját állják a tó vizének.

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

ÁPRILIS

1. Bakesy Szabolcs / Blahóné Honfi Júlia (MO) / Dóryné Lomniczy Paulette (Ném.o) / Lévay Győző – 2. Kesserű Ildikó / Pinczinger József (MO) / Weisman Anabella (MO) – 4. Bund Zsuzsanna / Lányiné Miskolczy Dóra – 5. Paál Magdi / Nt. Tóth Kristóf / Kraftné Zöldi Valeria – 6. dr. Endre László / dr. Gorondi Péter – 7. Zorozané Becske Mónika – 8. Barna Graciela / Béres György / Heftyné Katalin / Sebestyén Ilona / Zombory Gabi (MO) / Zumpf Patricia – 9. Makkosné Fuchs Mónika / Kasza István (MO) – 10. Barczikay Klára / Bauer Pali / ifj. Besenyi Károly / Demesné Szeley Éva / Kolbné Berkes Éva – 15. Hajdú Attila / ifj. Horváth László / Pók Andrea / Tóthné Göndör Emma – 16. Gáspár Elena (öo) / Olsavsky Krisztina – 18. Barna Sanyi / Hajdú Mátyás – 20. Dancs Zsuzsi / Márthay Vanessa / Zombory Caro – 21. Korsós Judith – 22. Alitisz Andrásné / Becske Bálint / id. Lovrics János – 23. Eiben Imre / Zólyomi Katalin – 24. técsői Móricz Iván – 25. Vass Gyöngyi / Vértessy Miklós – 26. dr. Kerekes György – 27. Zöldi András – 28. Bánáti Gábor (Cba.) / Barna Adri / Becske László (Kalifornia) / Dietrich Walter / Tass Levente – 29. Nt. Demes András / ifj. Egey Gyula / 30. Graul Mónika

Isten éltesse az ünnepeltjeinket!

¡Feliz cumpleaños!

REJTVÉNYPARÁDÉ

Daljáték

Ha helyes sorrendbe írja be a mellékelt rejtvényháló oszlopaiba az alábbi szavakat, akkor a kiemelt vízszintes sorban egy Lehár Ferenc-daljáték címét kapja megfejtésül: AMINÓ, CSEKK, JÁRDA, KIFLI, MÉRCE, ÓHAJT, PADLÓ, SZITA, TEKER.

Készítette: Hadnagy Sándor, Kolozsvár

MEGFEJTÉSÉT KÉRJÜK KÜLDJE SZERKESZTŐSÉGÜNKBE.

A helyes megfejtőket a HKK értékes könyvekkel jutalmazza!

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

VÉGE A NYÁRNAK?

Talán még nincs egészen vége. Magyarországon, nyár végén a kellemesen enyhe, meleg napokat "vénesszonyok nyarának" hívták. Itt, a déli féltekén mindennek, csak nem "vénesszonyosnak" mondhatjuk a nyárutói hangulatot. Lehet, hogy vége a vakációnak, kezdődik az iskola, a komoly munka, de a kipihent, felhevült ifjúság folytatja a mulatságot, a vidámságot. Ekkor kezdődik a *carneval*, a farsang! Európában ilyenkor tél van, de ott a farsang „húshagyó keddel” végződik, és „hamvazó szerdával” elkezdődik a Húsvétig tartó Nagyböjt. Napjainkban, környezetünkben ez már jóformán ismeretlen. A farsang minden hétvégén, egészen Húsvétig tart. Az ifjúság és a nem is egészen ifjúság kitombolja magát. Van ebben valami könnyelmű, felelőtlen, gyermekes lázadás. Éljen a MA, mert a HOL-NAP bizonytalan!

Valahányszor hazaérkezem nyári vakációról, legelőször Don Luist, a jól informált portást faggatom: „¿Pasó algo importante?” (vagyis: történt valami?), mire az ő mindenki válasza ez: „Egyelőre semmi... Meg kell várni, míg a *muchachos* (fiúk) visszaérkeznek a szabadságról!”

Az idén viszont a Köztársasági elnökünk, a fő-*muchacho* dolgozott, míg a "fiúk" aludtak a strandon. Sok minden történt a belpolitikában. Furfangos elnökünk szorosabbra húzta a gyeplőket, hogy ezzel is egyre több hatalmat kaparintson ambiciózus kezeibe. Igyekezett siker koronázta: a bírókat kinevező, ill. jóváhagyó testületben elnyerte a szavazati többséget. Mi csak azt nem értjük, hogyan lehetséges, hogy ennyi hatalommal a kezében nem tudta biztosítani egyéni jogait pl. annak a tömeg szerencsétlen dolgozónak, aki megérdemelt szabadságára igyekezett át Uruguayba. Azt a sok millió *peso* kárt nem is említtem, amit az elnöknek kedves *piquetero*-k serege (*utakat eltorlaszolók - az említett esetben egy nemzetközi nagy hid-átjárót. Szerk.*) a teherautókon szállító termelőknek okozott. Talán fontosabb ügyei miatt nem figyelt oda? Vagy netán ő biztatta a hivatásos tüntetőket?...

Utazók

Márciusi rovatomban a nyaralókról írtam. Most azért szeretnék pár sort az utazókról is írni. Argentína ma a látványos turizmus szempontjából világviszonylatban is első helyet foglal el. A Tűzföldön, egész Patagóniában és az Iguazúnál több külföldi nyúzsóg, mint a néhány lézengő argentin. Mentségünkre szólva: részünkre bizony nagyon drága. Ezért is nagy öröm számomra, hogy elkövetkezett az idő, amikor Magyarországról érkező magyar vendégek találkozhatnak ezeken a mesés tájakon. Ízelítőnek küldtek nekem egy pár csodás fényképet.

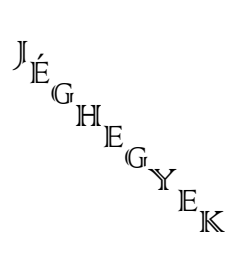

Tűzföld: Schickék és a Tren del Fin del Mundo (vonat a világ végén)

Patagónia: Fenséges természet...

Patagónia: Fenséges természet...

Kedves olvasóim természetesen nem aludtak a homokban és mind ezen híreket nagy érdeklődéssel és részvétellel figyelték, amennyiben figyelmüket nem kötötte le teljesen a történelmi jelentőségű, izgalmas bankrablás. Sajnos mi argentin-magyarok a közélet iránt egy nagy adag közönyt neveltünk ki magunkban. Úgy gondoljuk, hogy változtatni sajnos nem tudunk az ország kormányzásán, mert ennek a hajónak sem vezetői, de még evezősei sem vagyunk. Tehát, rajta! Legalább élvezzük a nyár végét, a farsangot, a jelent, a jókedvet. Az öröm gyógyít, nem káros, de vigyázat! Nehogy a közömbösség, ez a veszedelmes vírus elkapjon bennünket és megtámadja jellemünket és erkölcsi értékeinket!

Szemem előtt lóg a falon a Zrínyi Ifjúsági Kör naptára, rajta nagy betűkkel: MÁRCIUS! És mellette Petőfi verséből egy strófa: „Itt van az ősz, itt van újra, s szép, mint mindig énnekem...”

A lap közepén: Március 15, vastag betűkkel NEMZETI ÜNNEP. Elgondolkodom, hogy is ünnepeltük valamikor, hogyan ünnepelte Petőfi Március idusát? Persze akkor forradalmi tavaszt jelentett. Most is nemzeti ünnep nekünk Március 15 és lelkesen, mint minden évben, megemlékezünk hőseinkről. Lapunk más helyen beszámol róla.

Engedjétek meg, hogy én megemlékezzek Hírlapunk születésnapjáról. Szeretnék az idei Március 15-i ünnepségen a Hungáriában egy vastag gyertyát gyújtani a hátulsó asztalon, ahol egy évvel ezelőtt szerkesztőnk Haynal Alajosné Kesserű Zsuzsánna kipirult arccal és csillogó szemmel elhelyezte az AMH első mutatványszámát. Szeretném elénekelni, hogy „Isten éltesse őt!”. Én, mint munkatárs, kérhetem a jó Istent, hogy éltesse a Hírlapot még sok évig, de remélem, akad nagyra becsült olvasóink körében valaki, aki néhány keresetlen szóval elismerését fejezze ki a még egyelőre lelkes szerkesztőnek. Addig is, köszönjük barátainknak a bizalmat, támogatást, és a sok jóindulatú tanácsot, és kérjük mindehhez a nélkülözhetetlen „kalácsot”!

Magyarországi látogatók

Kemény Évának és Lévy Győzőnek nagy élményben volt része

A "GTS. MILLENIUM" 91.000 tonnás, 5-csillagos hajó utasai voltak 14 napig. Nagy reményekkel léptek be a 7. emeleti, tágas, balkonos, elegáns berendezett kabinjukba. Éva úgy érezte, hogy ebben a környezetben minden a pihenésre, az olvasásra, az elmélkedésre hivatog. Rio de Janeiroba útjuk tulajdonképpen célpontjához érkezve, ez a "luxushotel" a *carneval* napjain a kikötőben horgonyzott, miközben az utasok különböző érdekes kiránduláson vehettek részt. A legnagyobb attrakció a már ismert természeti szépségeken kívül a Sambodromo látogatása volt, ahol megcsodálták, hogyan készítik az allegorikus kocsipítményeket a nagy felvonulásra. Ekkorra már Éva is rájött, hogy egy ilyen *crucero*-n szórakozni lehet, de pihenni nem!

Rio de Janeiro előtt Porto Bello és Buzios partjánál is kikötöttek. A hajó elég távol horgonyzott, de az utasokat, pompás rendben, 150 személyes mentőcsónakon könnyedén szállították partra... Különösen megtetszett nekik Blumenau és a Porto Bellóból odavezető hegyes-dombos vidék, csodálatos trópusi növényzetével. Maga Blumenau európai városkákra emlékeztette őket, nagy tisztaságával, festői fekvésével. Jó hangulatukhoz hozzájárult a "magyar" kolbász és a kisüstön főzött német sör, amit egy kellemes kocsmában elfogyasztottak. Éva szerint ez lenne egy ideális hely a pihenésre és kikapcsolódásra.

Irodalom

Mióta néhány évvel ezelőtt Frankfurtban Márai Sándor elnyerte az első díjat Egy polgár vallomásai című könyvével, egyik "legdivatosebb", legolvasottabb író lett. Olaszra, németre és spanyolra lefordítva is olvashatjuk.

Az Argentínai Magyar Hírlap - tárgyilagos szemmel nézve

Miért fizet elő valaki (bárki) erre az évente mindössze 10 számmal megjelenő hírlapra? Hazafiasságból? Nem. Üzleti érdekből? Nem. Hát akkor miért hirdet, vagy fizet elő erre az aránylag drága és csekély példányszámban nyomtatott magyar 8 oldalas folyóírra, 4 oldal magyar ifjúsági és 4 oldal spanyol nyelvű melléklettel? Mondhatnám erre, hogy ez olyan, mint a divatban az *haute couture*, vagy az inyesmesterségben a *gourmet* éttermek, vagy a turizmusban a méretre tervezett egyéni utazások, szemben a futószalagon készült tömegáruval. A nyomtatványoknál is fennáll a kínálat, mert lehet kapni tömegáru, vagy méretre szabott folyóiratot. Magyarország határain túl minden magyarnyelvű nyomtatvány egy méretre szabott „luxusáru”, mert hiszen magyarul nincs lehetőség olcsó tömegáru megszerzésére. Természetesen a mai Internet-világban mindenki olvashat a világ minden nyelvén a számítógépe képernyőjén. A híres, vastag napilapok mind e miatt panaszkodnak. Az emberek nem érnek rá olvasni. Ezzel szemben, ha megrendelnek és megfizetnek egy ilyen luxuscikket, már csak azért is elolvassák, mert drága és egy hónap alatt rá is érnek átböngészni minden betűjét. A példányokat biztosan elolvassák, és nem dobják a papírkosárba.

Az ingyenes Interneten, vagy az olcsó napilapokban 1-1 cikket talán elolvasol, a hirdetések ritkán veszed észre, a hírek legnagyobb része pedig ismétlések sorozata - és nem is érdekel. Túl nagy a kínálat és nem érsz rá búvárkodni, hogy megtaláljad azt, ami egyénileg érint. Az Argentínai Magyar Hírlap egy zárt, magyar közösségre figyel, a magyarokat igyekszik összekapcsolni, az eseményeket magyar szemszögből megvilágítani. Egy külföldön élő magyar, vagy annak egy leszármazottja ebben az újságban mindig talál valamit, ami érdekelheti. Kérem szépen, az Argentínai Magyar Hírlapban, a legtöbb, amiről írunk, környezetünkben, vagy velünk kapcsolatban történik. Ha érdekel, akkor ne sajnáld magadtól ezt a kis luxust.

MI TÖRTÉNT kolóniánkban, itt Buenos Airesben?

Nagy örömhírt közölt velünk Dr. Puricelliné Dobosi Szabó Éva: Február 19-én hajnalban megszületett 3. unokája, Martín és Daniela Puricelli gyönyörű kisfia Ignacio. A mellékelt képen ugyan nem látszik, hogy milyen gyönyörű, de a papája képe olyan ragyogóan megnyerő, hogy a pici biztosan reá hasonlít. Milyen furcsa véletlen, hogy lapunk január-februári számában az újszülött dédanyjáról, Tahy Anna-Máriáról és dédapjáról Dobosi Szabó Lászlórol olvashattunk egy megható cikket Wass Albert tollából. Elgondolkodtam, hogy milyen különös kegye a jó Istennek, hogy vagyunk egy páran, akik megélhettük a dédunokai áldást...

Puricelli Marci, Daniela és a pici "Nacho"

Március 7-én a Hungáriában sok szép fiatalasszony jelenléte boldogította az öreg fiúk asztalánál borozgató urakat. **Zaháné Lomniczy Alexandra** hívta meg húga tiszteletére az ő korosztályukhoz tartozó fiatalasszonyokat. Látogatóban volt Argentínában **Dórné Lomniczy Paulette** leányával, **Kingával** (14 éves) és a kis 6 éves Leventével. Ennek a látogatásnak nem kizárólag a család és barátok viszontlátása volt a célja. Paulette egy félre itt hagyta Kingát Argentínában, hogy megtanuljon jól spanyolul. Ennek érdekében Zaha Paulával együtt a Goethe Schulében fogja csiszolni spanyoltudását, de közben részt vesz a magyar nyelvű rendezvényeken is. A Cserkészszálon mint "elsőbálos" fog bemutatkozni társadalmunknak, és ezzel koronázza meg az Argentínában töltött hónapok élményeit.

A Paulette búcsúvacsorájára a Hungáriában kilenc fiatalasszony volt hivatalos, akiket, imé, leánynevükön sorolok fel: az ünnepelt Paulette-en kívül Bernáth Bella, Főhy Muka, Rita és Zsuzsi, Haynal Edith, Kemenes Kati, Lindqvist Pía és Lomniczy Alexandra. Remélem idejében megérkezik a fénykép, amit Paulette ígért. Ő már 9-én Leventével együtt hazarepült Németországba.

Buenos Airesben nevelkedett Chilében élő honfitársunk Zahorán Ákos (gróf Széchényi Iлона, nekünk Ilcsi, idősebbik fia) érdekes cikkben utasította vissza egy chilei újságíró Márairól írt kritikáját, a legnagyobb chilei napilap, az *El Mercurio* hasábjain. Olvaszátok el a spanyol nyelvű mellékletben. Köszönjük, Ákos!

Buenos Airesben nevelkedett Chilében élő honfitársunk Zahorán Ákos (gróf Széchényi Iлона, nekünk Ilcsi, idősebbik fia) érdekes cikkben utasította vissza egy chilei újságíró Márairól írt kritikáját, a legnagyobb chilei napilap, az *El Mercurio* hasábjain. Olvaszátok el a spanyol nyelvű mellékletben. Köszönjük, Ákos!

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
Alapító Védnökök: Alitiz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebestyén Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: N.N. - Dr. Orbán László - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N.

Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich

2006-ban eddig bejött adományok:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
Zilahi Sebestyén Jenőné Bonczos Zsuzsa
Móricz Istvánné
Erdődy József
Dr. Farkas Ferenc
 N.N.

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

A Plaza Hungrián fölállított Székelykapu mellé eredetileg az AMISZ vezetősége egy emlékfalon akarta rögzíteni az **adományozók** nevét. A városháza ezt nem engedélyezte, hosszabb utánajárás ellenére sem, csak egy 40x60 cm-es táblát lehetett elhelyezni. Ezt némileg kipótolandó most nyilvánosságra hozzuk, kik segítettek a létrehozásban és segítenek a fenntartásban:

Alitiz Constantino, Bardócz Béla, Bíró Alapítvány, Boy Ricardo és Rábai Kati, Dezső László (+), Haynal Alajos és neje, Hefty Attila, Hefty család (2 x), Jakab Nándor és neje, Kállay Esteban, Kovács-Baráth Gizella, Ladányi Domonkos, Lindqvistné Demkó Andrea, Magyar Református Egyház, M-Elek S.A., Mindszenty-num, Móricz Éva, NN, Orbán László (3 x), Paál László, Pataky László, Puricelliné Szabó Éva, Szakvály Miklós, Székásy Miklós, Szent László Iskola / Szent István Kör, Szent István Kör tagjai, Szőnyi Ferenc (2 x), Takács István (+) (2 x), Valentin Ferenc (+), Vattay Miklós (3 x), Visky Albert, Zöldi Márton

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.
 Hungária Egyesület, 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos.
 Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar

Squam
 Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
 Al Cuidado de la Vida
 http://www.gador.com.ar
 PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

SUSANA SEBESS
FF
 Viajes Corporativos
 Viajes de Placer
 Eventos y Convenciones
FURLONG-FOX
 Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
 Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesserű Zsuzsanna - haynal@fibertel.com.ar
 Rovatvezető Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
 Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
 Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

http://epa.oszk.hu/amh

www.hhrf.org/amh

www.lamoszsz.hu/amh

A Magyar Köztársaság
nagykövetsége és
konzulátusa adatai:

Embajada de la
República de Hungría
www.embhungria.com.ar

11 de Septiembre 839,
 (1426) Buenos Aires
 Cónsul : Zoltán Polák

Atención al público:
 martes y jueves, de 10 a 13 hs.
 Teléfono 4778-3734
consul@embhungria.com.ar

MAGYAROK
VILÁGSZÖVETSÉGE

Asociación Mundial
 de los Húngaros

Dr. Orbán László

Latin-amerikai védnök
 Arroyo 897 - (1007) Capital
 Tel.: 4327-0726
laszloorban@yahoo.com

Dr. Farkas Ferenc
 ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45
 Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

Dres. Constantino
Miguel Alitiz y
Silvina Laura Loria

Libertad 480 2º piso,
 en el horario de 14 a 18 hs.
 4382-2990 y 4382-4895

h

“Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!”

Valeria De Pataky
 Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
 Consultorio 4787-1793
 155-046-5214

Lic. Eva Barnaky
 Psicóloga (UB)
Logoterapeuta
 Belgrano 4541-0314
 Palermo 4822-2865
eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
 Médicos Psiquiatras
 Consultorio:
4823-9347 4953-9959

HIRDESEN
AZ ARGENTINAI
MAGYAR HÍRLAPBAN!

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás jogát fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES
ACTIVIDADES JUVENILES

ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986
AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthypupi@yahoo.com.ar
AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar
CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar
DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136
REGÖS - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-4740 - edibonl@yahoo.com

ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - CORAL HUNGARIA Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - sylvialeidemann@fibertel.com.ar
www.arshungarica.com.ar

BIBLIOTECA HÚNGARA - HKK - Hungaria Könyvbarátok Köre. Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

CLUBES

CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlmli@yahoo.com.ar

COLEGIOS

COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Platanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044

DEPORTES

ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

IGLESIAS

IGLESIA EVANGÉLICA LUTERANA UNIDA - Congregación 'La Cruz de Cristo'. Aménabar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

MINDSZENTYNUM - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Araoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INSTITUCIONES

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903
nvattay@aol.com

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA - Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", 1035 Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - MHBK. Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Capital Federal Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Vitézi Rend. Tel/Fax (5411) 4715-2351
NVATTAY@aol.com

INTERIOR DEL PAÍS

AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 - filipanicililiana@hotmail.com

Atención:

Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
 4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON - mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor

Titkárság: Zumpf Gusztáv: Keddől szombatig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztafoglalás 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS

Publicite su búsqueda o servicio a costo reducido

\$ 20.- por renglón por mes, o \$ 150.- anual, únicamente con pago anticipado

(ejemplos: gasista, electricista, albañil, pintor, enfermera, traducciones, arreglos, costura, compraventa de artículos usados, regalo gatitos, búsqueda de empleo, etc.)

Informes en nuestra administración: 4711-1242

Tortas húngaras: Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-3482

Fotografía profesional Marko Vombergar - 4650-9040 15-5502-7292

Vendo: Martín Fierro (José Hernández) en húngaro

Argentina, Uruguay útikönyv (1988) Tel. 15-5876-7395

Busco depto. alq. 1 o 2 amb. Zona Norte \$ 450.- Tel. 4711-1242

Baby-sitter - Kerekes Cili, Tel. 4837-0161 o 15-5420-1543

Eladó könyvek a Hungaria könyvtárában: 4798-2596

- Erdély története - Kezdetektől napjainkig (3 kötet-1986) - 70 USD

- Magyarország történeti kronológiája - Kezdetektől 1970-ig (4 k.) 60 USD

Májusi lapzártá:

április 10

Anyag és hírek

beküldésére

4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

Se alquila amplia habitación amueblada PB. c/vista jardín. Av. Santa Fe y Junín, Cap. Baño cptdo. Cocina opc. \$ 600.-/mes. 1 ó 2 personas pref. estudiantes. Informes Sra. Esther Montanaro 4823-9649 (8 a 10 y 20 a 22 hs.)
patriciolugones@fibertel.com.ar